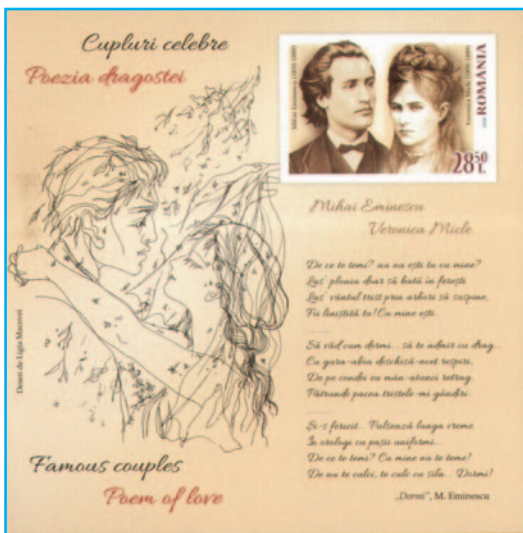

philatelica.ro

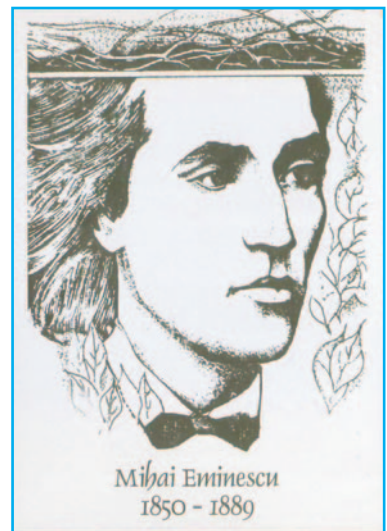
REVISTĂ de FILATELIE, CARTOFILIE și NUMISMATICĂ
ASOCIAȚIA FILATELIȘTILOR DIN JUD. BOTOȘANI (Coriolan CHIRICHEȘ, președinte) și
ASOCIAȚIA FILATELIȘTILOR, MAXIMAFILIȘTILOR și CARTOFILIȘTILOR din
REPUBLICA MOLDOVA (Constantin Gh. CIOBANU, președinte)

**Corespondența prizonierilor de război, intermediată (?) de
lagărul german Tichel, 1917-1918 (I)** pagina 4 ✓

15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale în România pagina 2 ✓
15 ianuarie - Ziua Națională a Culturii în Republica Moldova

**Republica Moldova,
Mihai Eminescu
(1850 - 1889),
170 de ani de la
naștere**

**România,
Cupluri celebre
(Mihai Eminescu -
Veronica Micle) -
Poezia dragostei**

Expoziție locală de maximafilie

ing. Coriolan CHIRICHEȘ

În perioada 1-25 ianuarie 2020, Biblioteca Județeană "Mihai Eminescu" din Botoșani a organizat, în colaborare cu Asociația Filateliștilor din Județul Botoșani și Editura Axa, expoziția locală de maximafilie dedicată Zilei Naționale a Culturii (15 ianuarie), emiterii emisiunii de timbre "Orașele României - Botoșani" (21 ianuarie 2020, la Botoșani, oficiul poștal 1), împlinirii a 170 de la botezul lui Mihai Eminescu (21 ianuarie 1850 la Biserica Uspenia) și aniversării a 161 de ani de la Unirea princi-

patelor (24 ianuarie 1859). Au expus câțiva tineri printre care Mădălina Ababei, Alexia Cornaci, Tudor Vlaic ș. a. Nu au fost realizate diplome sau medalii ci o ștampilă ocazională cu care au fost obliterate plicuri și cărți poștale maxime dedicate evenimentelor menționate anterior.

**Orașele României -
Botoșani**
pagina 1

Filatelia pentru tineret

pagina 16-18

**Din nou despre cartea poștală
cu marcă fixă de 80 BANI**
pagina 13

**Evenimente dedicate lui
Mihai Eminescu**
pagina 19-21

**660 de ani de la întemeierea
Moldovei**
pagina 14-15

**Alex. Ioan Cuza: două secole de
la naștere (1820-2020)**
pagina 22-23

Numismatică eminesciană

Grupaj realizat de ing. Coriolan CHIRICHEȘ

**Uniunea Sovietică,
100 de ani de la
moarte, emisă la
26 decembrie 1989**

**România, 150 de ani de la
nașterea poetului,
emisă la 24 aprilie 2000**

**Republica Moldova,
150 de ani de la
naștere, emisă la
29 noiembrie 2000**

**România, 160 de ani de la
nașterea poetului,
emisă la 12 aprilie 2010**

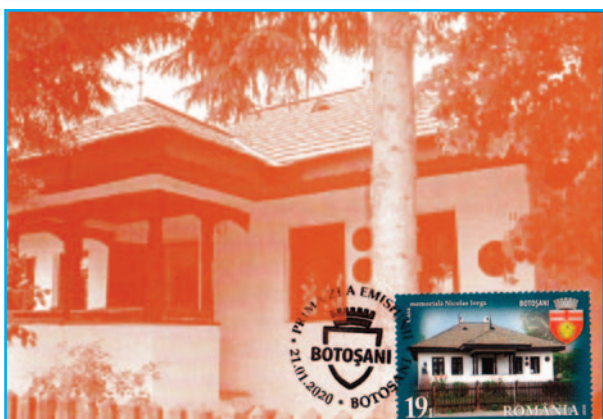
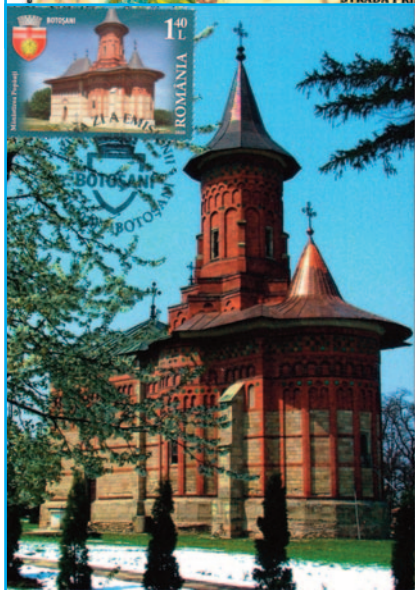
**România, 150 de ani de la
debutul la revista *Familia*,
emisă la 8 februarie 2016**

România, bancnote emise în respectiv anii 1991, 1998, 2005

Orășele României - Botoșani

Realizări ale Asociației Filateliștilor din Județul Botoșani

Suporturi ilustrate maxime - Editura AXA Botoșani, machetator plicuri ocazionale și suporturi ilustrate maxime - Samuel Pascariu - Galiano

Pagină realizată de ing. Coriolan CHIRICHES

15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale în România

15 ianuarie - Ziua Națională a Culturii în Republica Moldova

Coriolan CHIRICHEȘ
Constantin Gh. CIOBANU

15 ianuarie 1850 - o zi și un an menționate într-un înscris, păstrat la Biserica Uspenia (Adormirea Maicii Domnului) din Botoșani, care atestă nașterea poetului Mihai Eminescu. Camera Deputaților din România a adoptat, la 16 noiembrie 2010, legea prin care ziua de naștere a lui Mihai Eminescu a devenit **Ziua Culturii Naționale**. Decretul pentru promulgarea Legii privind declararea zilei de 15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale a fost semnat la 6 decembrie 2010, iar Legea nr. 238 din 7 decembrie 2010 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 831 din 13 decembrie 2010.

Poșta Română a pus în circulație miercuri, 15 ianuarie 2020, emisiunea de mărci poștale *Cupluri celebre. Poezia dragostei*, pentru a marca Ziua Culturii Naționale (a se vedea colîța nedantelată prezentată pe *coperta 1* și mărcile poștale prezentate în Fig. 1 și Fig. 2).

Și autoritățile din Republica Moldova au hotărât ca ziua de naștere a lui Mihai Eminescu să devină **Ziua Națională a Culturii**.

Ministerul Culturii al Republicii Moldova a venit cu inițiativa de a institui o „zi a culturii”, fiind propusă ziua de 20 mai ca, ulterior, la 21 mai să fie sărbătorită Ziua Mondială a Culturii. Propunerea însă nu a fost acceptată de parlament.

O altă inițiativă legislativă la acest subiect a venit din partea deputaților fracțiunii PLDM în prima ședință a Parlamentului Republicii Moldova, din cadrul sesiunii primăvară-vară din 16 februarie 2012. Proiectul propus prevedea ca Ziua Națională a Culturii să fie sărbătorită la 15 ianuarie, această dată având o importanță deosebită. „Ziua 15 ianuarie are o semnificație simbolică pentru poporul nostru, pentru că e asociată cu nașterea lui Mihai Eminescu. În Europa, fiecare țară are o zi a culturii, care e le-

nr. 2(58) / ianuarie - martie 2020

Fig. 1

gată de numele unor personalități marcante. Vorbim limba lui Eminescu și ne asociem aceluiași valori spirituale și culturale”, a remarcat deputatul Ghenadie Ciobanu, unul dintre autorii proiectului.

În nota informativă la proiectul de lege se motiva data de 15 ianuarie, deoarece „este o dată marcantă. În acest sens, 15 ianuarie va fi o zi în care vom celebra nu doar un mare creator, dar și o zi specială a culturii naționale, ziua diferitelor activități culturale de interes național”.

Începând cu anul 2013, pe 15 ianuarie, data la care s-a născut Mihai Eminescu, în Republica Moldova este marcată Ziua Națională a Culturii.

Poșta Republicii Moldova a pus în circulație la 15 ianuarie 2020 o carte poștală ilustrată cu marcă fixă „Mihai Eminescu (1850-1889) 170 de ani de la naștere” (front - Fig. 3, revers - coperta 1, ștampila prima zi a emisiunii - Fig. 4).

Fig. 2

Colectionarii din ambele țări, profitând de acest eveniment, au realizat o serie de ilustrate maxime, folosind suporturi adecvate și SPZE (Fig. 4, Fig. 5): Fig. 6; Alexandru Antonache - <https://alexantonache.wordpress.com/> - (Fig. 7, suport Allex Collection, <https://alexantonache.wordpress.com/2020/01/16/cupluri-celeb-re-poezia-dragostei/>); Alex. Mateescu - <http://filateliamate.blogspot.com/> - (Fig. 8, imagi-

Fig. 3

nea reprezintă ilustrația copertii volumului de poezii „Iubire din iubire ... Eminescu” de Liliana Albu, grafica: Mihai Cătrună, <http://filateliamate.blogspot.com/2020/01/carti-postale-maxime-cu-eminescu-si.html>). Totodată au fost realizate ilustrate maxime (Fig. 10 ... Fig. 12) folosind ștampila ocazională „ZIUA CULTURII NAȚIONALE” 15.01.2020 710390 BOTOȘANI 1 (Fig. 9). De asemenea Asociația

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 9

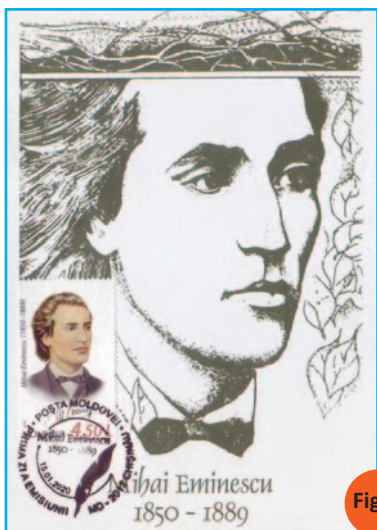

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8

Fig. 10

Fig. 12

Fig. 11

Fig. 13

Filateliștilor din București - Gruparea Centenar 2018, împreună cu Societatea Numismatică Română - Gruparea colecționarilor de medalii și insigne „Mihai

Eminescu”, a realizat un plic ocazional (Fig. 13) dedicat Zilei Culturii Naționale a României, cu prilejul Salonului Național Mihai Eminescu care a avut loc

în perioada de 9 - 31 ianuarie 2020 la Palatul Parlamentului, în sala de expoziții Constantin Brâncuși.

Correspondența prizonierilor de război, intermediată (?) de lagărul german Tuchel, 1917-1918 (I)

The mail of prisoners of war, mediated (?) by the German camp Tuchel, 1917-1918 (I)

dr Dan Simion GRECU, MD

Un subiect aparent minor din vasta problematică a prizonierilor de război români în lagărele Puterilor Centrale a provocat mai multe controverse, motiv pentru care consider că merită să-l reluăm sistematic, să vedem ce e adevărat și ce nu din toate cele scrise până în prezent. Ne vom servi drept bibliografie de două lucrări apărute, pe de o parte cartea subsemnatului, apărută în vara anului 2019¹ (numită mai departe *carte*), respectiv un articol din revista philatelica.ro² (numit mai departe *articol*). Pentru a nu risipi spațiu tipografic prețios, vom face doar trimiteri la ilustrațiile deja apărute acolo, fără a le mai repeta (cu singura excepție a Fig. 3 din prezentul material).

Este vorba de apariția ocazională (și rară!) a ștampilelor cenzurii lagărului german Tuchel (azi Tuchola în Polonia) pe corespondențe care aparent nu au legătură cu acesta. Lagărul a folosit trei ștampile, prima de cenzură, dreptunghiulară, cu textul **Geprüft und Freigegeben / Kommandatur Tuchel** (să-i spunem Tu1), a doua de liberă expediție: **F.a.** într-un dreptunghi (Tu2) iar a treia de îndrumare spre România ocupată: **Besetztes Gebiet** în cadru dreptunghiular (Tu3, lagărul e descris în *carte* la paginile 374-377). S-au încercat diverse explicații, dintre care una s-a răspândit în folclorul colecționarilor, aceea că lagărul ar fi fost un centru de tranzit și de informații pentru prizonierii români (sau chiar un centru unde era dirijată *corespondența cu probleme speciale*, referindu-se probabil la adrese incomplete, nu s-a explicat niciunde care ar fi acele *probleme speciale* și de unde a apărut această idee). Prima observație: o astfel de situație a existat în Primul Război în lagărul bulgar Philippopol (Plovdiv), unde funcționa un birou de informații pentru toți prizonierii occidentali (englezi, francezi și italieni) aflați în lagărele din Bulgaria (cu mențiunea că aceștia nu erau mulți, circa 2.500 cu toții, din care majoritatea erau deținuți chiar în acel lagăr, iar îndrumarea/dirijarea corespondenței se făcea fără aplicarea vreunei ștampile de lagăr). Dar niciunde în multele sute de pagini ale buletinelor CICR (Comitetul Internațional al Crucii Roșii Geneva) sau AIPG (Agenția Internațională a Prizonierilor de Război Geneva) nu am găsit referințe la existența vreunui centru de informații în lagărul Tuchel. Din

An apparently minor subject in the vast issue of Romanian prisoners of war in Central Powers camps has sparked more controversy, which is why I think it is worth systematically resuming it, to see what is true and what is not of all the writings so far. We will have as bibliography two papers, on the one hand the book of the undersigned, published in the summer of 2019¹ (hereafter referred to as a *book*), respectively an article from philatelica.ro² magazine (hereafter referred to as an *article*). In order not to waste precious typographic space, we will only make references to the illustrations already appeared there, without repeating them (with the sole exception of Fig. 3 of this material).

It is about the occasional (and rare!) appearance of the censorship cancellations of the German camp Tuchel (today Tuchola in Poland) on correspondences that apparently have nothing to do with it. The camp used three cachets, the first of censorship, rectangular, with the text **Geprüft und Freigegeben / Kommandatur Tuchel** (let's say Tu1), the second of free sending: **F.a.** in a rectangle (Tu2) and the third for guiding to occupied Romania: **Besetztes Gebiet** in a rectangular frame (Tu3, the camp is described in the *book* on pages 374-377). Various explanations were tried, one of which spread in the folklore of the collectors, that the camp would have been a transit and information center for Romanian prisoners (or even a center where *the correspondence with special problems* was addressed, probably referring to incomplete addresses, no one explained what those *special problems* were and where this idea came from). The first observation: such a situation existed in the First War in the Bulgarian camp Philippopol (Plovdiv), where an information bureau was operating for all the western prisoners (English, French and Italian) who were in the camps in Bulgaria (noting that there were not many, about 2,500 all, of which the majority were held in the same camp, and the guidance of the correspondence was done without the application of any camp cancellation). But nowhere in the hundreds of pages of the newsletters of ICRC (International Committee of the Red Cross Geneva) or IAPG (International Agency of Prisoners of War Geneva) I didn't find references to

¹ Grecu Dan Simion, *Corespondența poștală a prizonierilor de război și internaționali civili, 1914-1921*, vol. I, Deva 2019, 448 p.

² Marinescu Călin, *Comitetul de Asistență a Prizonierilor Români*, nr. 2(58) / ianuarie - martie 2020

mâni de la Geneva / The assistance committee for Romanian POWs from Geneva, 1917-1919, philatelica.ro, V, nr. 2(25) / martie - aprilie 2013, p. 12-19

contra, este clar stabilit documentar că acele corespondențe care nu aveau adresa prizonierului corect sau complet indicată, erau identificate la nivelul unui birou specializat la oficiul poștal **Berlin N24** (din Artillerie-Strasse), astfel încât rolul imaginat al Tichel-ului de îndrumare a corespondențelor insuficient adresate nu poate fi luat în considerare (plus că practic nu sunt cunoscute astfel de situații!).

O aparentă confirmare a teoriei amintite a venit din raportul de activitate al Comitetului de Asistență a Prizonierilor Români de la Geneva, CAPR (cărui îi este dedicat întreg *articolul* menționat, ca și paragraful #C10.01.3 din *carte*, paginile 89-95). O primă observație este aceea că CAPR nu a fost nici singura și nici cea mai importantă organizație de sprijin a prizonierilor, fiind doar una din cele **patru** subvenționate de Guvernul României (de la Iași) în Elveția și Franța (descrise în capitolul #C10 din *carte*). Înființarea CAPR a fost discutată de Prințesa Bibescu cu Max Dolfuss încă din luna ianuarie 1917, organizarea efectivă are loc în aprilie, fiind recunoscut de Guvernul German de-abia în noiembrie 1917, când se stabilește că (și aici intervin paragrafele importante): *1) Corespondența trebuie să fie transmisă într-o parte și în alta prin grija serviciului cenzurii poștale din lagărul Tichel din Prusia Occidentală (...). 3) Trimiterea de ajutoare efectuate către prizonierii români internați în România (ocupată), vor fi trimise la destinație prin intermediul lagărului Tichel.* În ce privește punctul 1), este evident că aici e vorba de **corespondența oficială** a CAPR (și nu a prizonierilor) dintre Geneva și România ocupată, o facilitate oferită de germani, ținând cont de faptul că anterior corespondența pe această rută s-a desfășurat cu multe dificultăți prin Crucea Roșie Berlin sau prin Crucea Roșie Frankfurt. La punctul 3) este vorba evident de ajutoarele sosite din Occident pe adresa prizonierilor români din zona ocupată (M.V.i.R.), în urma listelor întocmite de CAPR (și nu a tuturor ajutoarelor!). Așadar este exclusiv un canal de comunicații rapid pentru *corespondența oficială între CAPR Geneva și Bucureștiul ocupat* (în condițiile în care traficul poștal Elveția - M.V.i.R. va fi deschis de-abia câteva luni mai târziu), fără legătură cu corespondența prizonierilor. De ce s-a ales Tichel, rămâne de stabilit, în primul rând probabil prin faptul că era unul din cele două lagăre imense cu români (al doilea fiind Lamsdorf, azi tot în Polonia) și, în consecință, putea avea stabilită anterior o bună legătură prin curieri sau poșta militară (Feldpost) cu Bucureștiul. Mai trebuie precizat că de acest serviciu a profitat și cealaltă mare organizație din Geneva, Secția Română a AIPG (printr-o extindere nedocumentată încă), dar și autoritățile din Iași (Crucea Roșie, Ministerul de Război), astfel încât lagărul Tichel a servit practic de intermediar pentru corespondența oficială a societăților de ajutor din Geneva cu Bucureștiul și Iașul.

the existence of any information center in the Tichel camp. On the contrary, it is clearly documentary established that those correspondences that did not have the correct or completely indicated prisoner's address, were identified at the level of a specialized office at the **Berlin N24** post office (in the Artillery-Strasse), so that the imagined role of the Tichel in guiding the insufficiently addressed correspondence cannot be taken into account (plus such situations are practically unknown!).

An apparent confirmation of the aforementioned theory came from the activity report of the Romanian Prisoners Assistance Committee in Geneva, RPAC (to which the whole *article* is dedicated, as in paragraph #C10.01.3 of the *book*, pages 89-95). A first observation is that RPAC was not the only and not the most important prisoner support organization, being only one of the **four** subsidized by the Government of Romania (from Iași) in Switzerland and France (described in chapter #C10 of the *book*). The establishment of RPAC has been discussed by Princess Bibescu with Max Dolfuss since January 1917, the actual organization taking place in April, being recognized by the German Government only in November 1917, when it is established that (and here the important paragraphs intervene): *1) Correspondence must be sent to one side and another through the care of the postal censorship service of the Tichel camp in Western Prussia (...). 3) The sending of aid to the Romanian prisoners interned in Romania (occupied), will be sent to the destination through the Tichel camp.* Regarding point 1), it is obvious that this is **the official correspondence** of the RPAC (and not of the prisoners) between Geneva and occupied Romania, a facility offered by the Germans, taking into account the fact that previously correspondence on this route was conducted with many difficulties through the Red Cross Berlin or the Red Cross Frankfurt. In point 3) it is obviously the aid arrived from the West for the Romanian prisoners from the occupied area (M.V.i.R.), following the lists drawn up by the RPAC (and not all the aid!). Therefore, it is exclusively a fast communication channel for the official correspondence between RPAC Geneva and the occupied Bucharest (provided the postal traffic Switzerland - M.V.i.R. will be opened only a few months later), without connection with the correspondence of the prisoners. Why Tichel was chosen remains to be established, first of all probably because it was one of the two huge camps with Romanians (the second being Lamsdorf, now also in Poland) and, consequently, it could have previously established a good connection through couriers or military post (Feldpost) with Bucharest. It should also be mentioned that this service also benefited the other large organization in Geneva, the Romanian Section of the IAPG (through a still undocumented extension), but also

Nr.	a) Familienname b) Vorname (mit dem Nachnamen) c) mit dem Nachnamen des Vaters		Geburts- ort	a) Gefangennahme b) Ort und Tag c) vorletzender Auf- enthaltsort		a) Geburtsort und -Tag b) Adresse des Vaters c) Wohnort	
	22	Bisacanu Constantin		Gen.	1. Febr.	Crevedia 18.11.16.	15.8.1889 Constantin Bisacanu Cismarzia Gerg
23	Moraru Filipp	*	18. J.	Cozorenii 26.11.16.	3.10.1892 Filipp Moraru Buzanta Senta		
24	Moraru	*	20. J.	Cozorenii	3.10.1892 Olpestii		

the authorities in Iasi (Red Cross, War Ministry), so the Tughel camp served practically as an intermediary for the official correspondence of aid companies in Geneva with Bucharest and Iași.

Before going further, let us mention that the movements between the camps (which were very common in the German system), could take

21	Baluta	*	18. J.	Boldesti	18.4.1897	Uredietea
	Petre			29.11.16.		Petre Baluta
				4.8.	Bukarest	Uredietea Valcea

Fig. 1. Extrase din fișa PR18944 din arhiva AIPG, completată de lagărul Tughel și sosită în Geneva la 11.12.1917, unde sunt înregistrați prizonierii Moraru Filip și Băluță Petre, capturați la Crevedia în 18.11.1916 (primul), respectiv Boldești în 29.11.1916 (al doilea). Ambii au sosit la Tughel direct din lagărul București (iată modul în care se notifică transferurile între lagăre în fișele germane). În rubrica din dreapta sunt notate: data și locul nașterii, numele și adresa familiei./ **Fig. 1.** Extracts from PR18944 sheet from the IAPG archive, completed by the Tughel camp and arriving in Geneva on 12/11/1917, where Moraru Filip and Băluță Petre are captured in Crevedia on 11/18/1916 (first) and respectively in Boldești on 11/29/1916 (second). Both arrived at Tughel directly from the Bucharest camp (this is how the transfers between the camps in the German files are notified). In the box on the right there are: the date and place of birth, the name and address of the family.

11 DECEDETI

Central-Sachweise-Giro.

Rumänien, 3.10.17.

Fotenliste.

Florosa, Gheorghe, Sold. 56. Inf. Regt. 3. Kp. verest. 28. 9.17. infolge Krankheit in Erg. Gef.-M. zu B. U. S. A. U. Akta. 25827/0.

Moraru, Filip, Sold. 15. Inf. Regt. 12. Kp. verest. 6. 10. 17. infolge Krankheit in Erg. Laz. B. U. S. A. U. Akta. 25827/0.

Baluta, Petre, Sold. 47. Inf. Regt. 4. Kp. verest. 4. 11. 17. infolge Krankheit in L. u. K. Feld-Spital zu Mowila - M. i. r. a. a. i. Akta. 25827/0.

Dumitru, Gheorghe, Sold. 3. Inf. Regt. 7. Kp. verest. 21. 10. 17. infolge Krankheit in L. u. K.

Fig. 2. Imaginea parțială a unei liste germane de decedați. După cum am văzut, la 11.12.1917 fișa PR18944 (întocmită la Tughel) îl indică pe Moraru Filip drept prizonier la Tughel, dar în aceleași zile fișa PR19008 (întocmită la Berlin) îl arată decedat în spitalul de rezervă Buzău, încă din 6.10.1917. O dovadă că înregistrarea prizonierului se făcea în lagărul de bază, chiar dacă la data respectivă el era detașat în România (sau fiind chiar decedat, fără ca informația să fi ajuns la Tughel!). Aceeași poveste este valabilă și în cazul lui Băluță Petre (detașat în România și decedat în spitalul de campanie Movila Miresii)./ **Fig. 2.** Partial image of a German list of deaths. As we have seen, on 12/11/1917 the PR18944 sheet (drawn up in Tughel) shows Moraru Filip as a prisoner in Tughel, but on the same day the PR19008 (drawn up in Berlin) shows him dead in the Buzău reserve hospital, since 10/6/1917. A proof that the prisoner's registration was made in the basic camp, even if at that time he was posted in Romania (or even died, without the information having reached Tughel!). The same story is valid in the case of Băluță Petre (detached in Romania and deceased in the campaign hospital Movila Miresii).

Înainte de a trece mai departe, să menționăm că mișcările între lagăre (care erau foarte frecvente în sistemul german), puteau avea loc în două situații:

- **Transferuri** între lagăre, în care prizonierul era re-înregistrat în noul lagăr, situații care apar clar exprimate în listele trimise AIPG Geneva, vezi Fig. 1, și care nu fac obiectul discuției de azi.
- **Detașări** în unități de muncă, în care situație prizonierul rămânea înregistrat în lagărul de bază (Tughel în cazul nostru) și întreaga aprovizionare se făcea prin curieri. Trebuie reținută o importanță reglementare germană, prin care cenzura corespondenței în aceste situații se făcea **obligatoriu în lagărul de bază**, în care era înregistrat prizonierul, și nu în locurile în care era detașat (sublagăre, detașamente de muncă, etc.) chiar dacă acestea se aflau la mare distanță. Din lagărul-bază corespondența era împărțită pe unitățile de muncă unde erau distribuiți prizonierii, și era circulată prin curierii militari ai lagărului. Localizările unităților de muncă NU sunt înregistrate în fișele AIPG, cu o singură excepție: boli sau decese, care erau comunicate indicând locul exact al spitalizării sau înhumării! Din aceste liste triste dar foarte valoroase (Fig. 2) am fost capabil să alcătuiesc tabloul a multe sute de localități în care au fost trimiși la muncă soldații români. Din păcate, în acele liste lipsește indicarea lagărului de origine (cu excepția Kommando-urilor române din Alsacia și Lorena,

place in two situations:

- **Transfers** between camps, in which the prisoner was re-registered in the new camp, situations that are clearly expressed in the lists sent to IAPG Geneva, see Fig. 1, and which are not the subject of today's discussion.
- **Detachments** to work units, in which situation the prisoner remained registered in the basic camp (Tughel in our case) and the entire supply was made by couriers. It is important to keep in mind an important German regulation, by which the censorship of correspondence in these situations was **compulsory made in the basic camp**, where the prisoner was registered, and not in the places where he was detached (lower ranked camps, work camps etc.) even if they were they were far away. From the base camp the correspondence was sorted on the work units where the prisoners were distributed, and was circulated through the military couriers of the camp. The locations of the work

unde lagărul Tichel este clar indicat, ceea ce mi-a și permis indicări exacte ale originii prizonierilor din acea regiune, vezi paginile 382-400).

Consultând listele de decese, am constatat că majoritatea prizonierilor decedați în localități din România ocupată sunt consemnați doar cu acea ocazie (altfel spus, dacă n-ar fi murit nici nu am fi știut că au fost prizonieri). Am luat acum o listă din arhiva AIPG la întâmplare, cea cu indicativul PR19008, și am verificat apoi fișele individuale. Astfel, din zece prizonieri verificați, am găsit doar trei la care era dovedit faptul că sosiseră în România din lagărul Tichel, ceilalți apăreau doar cu ocazia decesului la Cotroceni, Ploiești, Buzău, ș.a., nefiind înregistrați în altă parte. Cei trei sunt (vezi Fig. 1 și Fig. 2):

- Băluță Petre (compania 4 din Regimentul 42 Infanterie), înregistrat la Tichel (fișa PR 18944), apoi decedat la spitalul Movila Miresii în 04.11.1917 (fișele PR 19008 și PR 19186).

- Morariu Filip (compania 12 din Regimentul 15 Infanterie), înregistrat la Tichel (fișa 18944), apoi decedat la Buzău în 06.10.1917 (fișa PR19008);

- Parvete Dumitru (Regimentul 44 Infanterie), înregistrat la Tichel (fișa PR02045), apoi decedat la Cotroceni în 16.11.1917 (fișa PR19008).

În plus l-am găsit și pe Alexandru Ștefan (compania 3 din Regimentul 6 Infanterie), înregistrat la Tichel (fișa PR20501), apoi decedat la București în 29.10.1917 (fișa PR18851). Evident, astfel de situații sunt de ordinul sutelor, dar consider că cele patru amintite mai sus sunt suficiente pentru a demonstra existența fenomenului detașărilor din Tichel în detașamente de muncă din România ocupată.

Am menționat cele de mai sus ca răspuns la critica/afirmația că în cartea mea nu rezultă de niciunde faptul că prizonieri români din Tichel ar fi fost detașați în România ocupată (doar în Alsacia-Lorena și Silezia). Într-adevăr nu am oferit *date cifrice exacte* despre acest aspect (deoarece fișele AIPG nu le consemnează separat, și informațiile puteau fi extrase doar din analiza individuală a fișelor personale ale celor câteva mii de prizonieri morți în România ocupată, muncă titanică și fără mare rost, din moment ce știam din alte surse că multe comandouri românești organizate de Tichel au fost trimise, după retragerea din Alsacia, în România (de fapt am și consemnat cazul *Rum. Kdo XV*, la pagina 387 din *carte*). Este adevărat că majoritatea comandourilor românești din zona ocupată au fost organizate și trimise de lagărul Lamsdorf, contribuția Tichel fiind minoritară - dar ea a existat, după cum am dovedit, și eu presupun că explică cel puțin o parte dintre piesele discutate mai jos. Cu toate aceste informații în minte, aparent disparate, să analizăm acum categoriile de corespondențe care poartă ștampile de cenzură ale lagărului Tichel:

1) **Cenzura terminală**, așadar cenzura pe corespondențele expediate sau sosite în lagărul

units are NOT recorded in the IAPG files, with one exception: diseases or deaths, which were communicated indicating the exact place of hospitalization or burial! From these sad but very valuable lists (Fig. 2) I was able to compose the picture of many hundreds of localities in which the Romanian soldiers were sent to work. Unfortunately, those lists lack the indication of the camp of origin (except for the Romanian *Kommando* in Alsace and Lorraine, where the Tichel camp is clearly indicated, which allowed me accurate indications of the origin of the prisoners in that region, see pages 382- 400).

Looking through the lists of deaths, I found that most of the prisoners who died in *the occupied Romanian localities* are only registered on that occasion (in other words, if they had not died, we would not have known that they were prisoners). I have now taken a list from the IAPG archive at random, the one with the PR19008 code, and then I checked the individual files. Thus, out of ten verified prisoners, we found only three, which proved that they had arrived in Romania from the Tichel camp, the others appeared only on the occasion of the death in Cotroceni, Ploiești, Buzău and other, not being registered elsewhere. The three are (see Fig. 1 and Fig. 2):

- Băluță Petre (company 4 of the 42nd Infantry Regiment), registered at Tichel (PR 18944 sheet), then died at Movila Miresii hospital on 11/4/1917 (PR19008 and PR 19186 sheets).

- Morariu Filip (company 12 of the 15th Infantry Regiment), registered in Tichel (record 18944), then deceased in Buzău on 10/6/1917 (record PR19008);

- Parvete Dumitru (44th Infantry Regiment), registered in Tichel (PR02045 sheet), then passed away at Cotroceni on 11/16/1917 (PR19008 sheet).

In addition, we found Alexandru Ștefan (company 3 of the 6th Infantry Regiment), registered in Tichel (PR20501 sheet), then passed away in Bucharest on 10/29/1917 (PR18851 sheet). Obviously, such situations are of the order of the hundreds, but I think that the four mentioned above are sufficient to prove the existence of the phenomenon of detachments from Tichel to work detachments in occupied Romania.

I mentioned the above in response to the criticism / assertion that my book does not show anywhere that Romanian prisoners from Tichel were detached in occupied Romania (only in Alsace-Lorraine and Silesia). Indeed, we did not provide *accurate figures* on this aspect (because the IAPG records do not record them separately, and the information could only be extracted from the individual analysis of the personal records of the several thousand prisoners dead in occupied Romania, titanic work and of no use, since we knew from other sources that many Romanian commandos organized by Tichel were sent, after the withdrawal from Alsace, to

Tuchel, se încadrează în normalitate și trebuie eliminate din discuție. Sunt ușor de identificat, astfel de situații găsim în *carte* la *Figurile C06.18* (pagina 47, carte poștală de mulțumiri adresată binefăcătoarei Miss Ord, în Marea Britanie, unde originea este totuși doar presupusă), C31.39 (pagina 375, carte poștală din Vaslui spre lagăr, aceeași cu Figura 1 din *articol*), C31.40 (pagina 376, fotografie expediată din lagăr spre București), C31.42 (pagina 377, carte poștală din Pașcani), respectiv în *articol* la *Fig. 2* (Moldova spre Tuchel, prin Stockholm, chiar dacă aparent nu e menționat numele lagărului în adresă). Sunt situații normale, întâlnite la toate lagărele.

2) **Cenzura în tranzit pentru prizonieri transferați.** Există situații confirmate în listele AIPG de prizonieri transferați între Tuchel și alt lagăr (vezi în *Fig. 1*, coloana patru a tabelului), și câteva exemple au fost ilustrate în *carte*: *Fig. C31.25* (pagina 349, carte poștală trimisă din Botoșani la Tuchel, cenzurată aici și redirijată la Berger-Damm, urmare a transferului prizonierului), *Fig. C31.36* (pagina 368, carte poștală foto expediată din lagărul Münster spre Târgu Jiu, cenzurată și la Tuchel, locul de unde fusese transferat prizonierul). Probabil aceasta este explicația și pentru *Fig. C32.02* (carte poștală din jud. Dâmbovița spre un *internat civil*, deținut la Halle, apoi la Gardelegen, care poartă și ștampila Tuchel, chiar dacă în arhive prezența internatului e confirmată doar în primele două localități). Și acestea sunt situații normale, găsite și în cazul altor transferuri între lagăre și nu privesc discuția de azi.

3) **Cenzura în tranzit pentru prizonieri detașați la muncă.** Astfel se rezumă teoria personală prin care am încercat să explic, măcar în parte, corespondențele rămase (vezi pagina 410-411 din *carte*), care aparent nu au nicio legătură cu Tuchel, prin faptul că prizonierii respectivi erau detașați la muncă din lagăr în diverse colțuri ale continentului (în cazurile cunoscute, în Turcia și România ocupată, probabil Bulgaria), astfel încât, conform reglementărilor germane, cenzura trebuia efectuată în lagărul de bază (Tuchel), după care corespondența era transmisă mai departe, pe una din direcțiile:

Direcția prizonier-familie (PF) este cea mai clară, traseul poștal fiind: prizonier/detașament muncă - prin curierul detașamentului → lagăr Tuchel (cenzură) - prin Feldpost → IDK (București) - prin Feldpost/Landespost → destinatar/M.V.i.R;

Pentru **direcția familie-prizonier (FP)** sunt două posibilități și e bine să le păstrăm în vedere pe amândouă până ce vor apare documente edificatoare:

- Familie/M.V.i.R. - prin Feldpost/Landespost → IDK București - prin Feldpost → lagăr Tuchel (cenzură) - prin curierul lagărului → detașament de muncă. Așadar drumul invers față de PF, dar în acest caz ar putea apare întrebarea justificată „de unde știa IDK București ca un anumit prizonier fusese detașat de la Tuchel?!” Sigur, puteau exista liste

Romania (in fact I also recorded the case of *Rum. Kdo XV*, on page 387 of the *book*). It is true that most of the Romanian commandos in the occupied area were organized and sent by the Lamsdorf camp, Tuchel's contribution being a minor one - but it existed, as I have shown, and I suppose it explains at least some of the pieces discussed below. With all this information in mind, apparently disparate, let us now analyze the categories of correspondence bearing the censorship cancellations of the Tuchel camp:

1) **Terminal censorship**, censorship correspondence thus dispatched or arrived in camp Tuchel falls within normal and should be removed from discussion. They are easy to identify, such situations are found in the *book* in *Figures C06.18* (page 47, thank-you postal card addressed to the benefactor Miss Ord, in the United Kingdom, where the origin is however only supposed), C31.39 (page 375, postal card from Vaslui to the camp, the same as Figure 1 of the article), C31.40 (page 376, photo sent from the camp to Bucharest), C31.42 (page 377, postal card from Pașcani), respectively in the *article* at *Fig. 2* (Moldova to Tuchel, through Stockholm, although apparently the name of the camp is not mentioned in the address). There are normal situations, encountered in all camps.

2) **Censorship in transit for transferred prisoners.** There are confirmed situations in the IAPG lists of prisoners transferred between Tuchel and another camp (see in *Fig. 1*, column four of the table), and some examples were illustrated in the *book*: *Fig. C31.25* (page 349, postal card sent from Botosani to Tuchel, censored here and redirected to Berger-Damm, following the transfer of the prisoner), *Fig. C31.36* (page 368, photo postcard sent from the Munster camp to Târgu Jiu, also censored at Tuchel, the place where the prisoner had been transferred). This is probably the explanation for *Fig. C32.02* (postal card from Dâmbovița county to a civilian internee, held in Halle, then to Gardelegen, which also carries the Tuchel cancellation, even if in the archives the presence of the internee is confirmed only in the first two localities). And these are normal situations, found in the case of other transfers between camps and do not concern the discussion today.

3) **Censorship in transit for prisoners posted to work.** Thus is the summary of my personal theory by which I tried to explain, at least in part, the remaining correspondences (see page 410-411 of the *book*), which apparently have no connection with Tuchel, by the fact that the respective prisoners were assigned to work from the camp in various corners of the continent (in known cases, in occupied Turkey and Romania, probably Bulgaria), so that, according to German regulations, censorship had to be carried out in the base camp (Tuchel), after which the correspondence was transmitted further, in one of the directions:

clare cu proveniența fiecărui prizonier la IDK, dar este posibil și ca IDK să trimită corespondența pe altă rută, și anume:

- Familie/M.V.i.R. - prin Feldpost/Landespost → IDK (București) → detașament muncă (comandamentul avea listele complete și actualizate ale detașărilor în teritoriu!) - prin curierul detașamentului → lagăr Tichel (cenzură) - prin curierul lagărului → detașament de muncă (prizonier destinat).

3.1) Pentru a justifica această teorie, să începem cu o scurtă analiză a situațiilor similare de detașare pentru muncă din lagărul **Lamsdorf** (care, împreună cu Tichel, au fost principalele rezervoare pentru zeci de mii de soldați apti de muncă, împrăștiați la sute de kilometri). Aici lucrurile sunt deja dovedite, și întâlnim două situații diferite de tratare poștală:

a) **Detașare secretă din Lamsdorf:** în cazul în care **localizarea** detașamentului de muncă nu apare niciunde, întreaga corespondență utilizează doar numele lagărului (Lamsdorf) de unde, prin curier, era îndreptată spre destinația reală, cum este de exemplu cazul pentru *Rumänen-Kommandos*, din care majoritatea activau în Alsacia-Lorena, Silezia sau România ocupată și a căror corespondență era expedită/primită exclusiv prin intermediul lagărului-bază, localizarea rămânând astfel secretizată (două exemple relevante pot fi văzute la pagina 360 din *carte*, *Fig. C31.28*, respectiv pagina 382, *Fig. C31.46* - cărți poștale trimise din România către un prizonier din Lamsdorf care, ajunse acolo, sunt cenzurate după care se dirijează spre localizarea reală „Rum(änisch). K(omman)do. 2”, unitate ce se afla tocmai înapoi la ... Buzău. Traseul retur Lamsdorf – Buzău e făcut prin curierul lagărului, fără a lăsa însă nici o urmă pe corespondență!). Alte exemple: *Fig. C31.29* (pagina 362, **Arb. Batl, 126**, Batalionul de muncă 126), *Fig. C31.49* (pagina 384, **R.K.VIII#840**, *Rumänen-Kommando VIII*, Compania 840, pe frontul francez), *F31.53* (pagina 388, **Rum. Kdo 19**), În mod sigur majoritatea corespondențelor aparent sosite la Lamsdorf, au fost redirijate prin curier spre un detașament de muncă, chiar dacă acest lucru nu e specificat în adresă (să nu uităm că la 10.10.1917 existau doar 585 prizonieri în lagăr dintr-un total de 33.058, restul fiind detașați la muncă!! În lagărele de trupă - spre deosebire de ofițeri - cvasitotalitatea efectivului era împrăștiat în detașamente de muncă exterioare).

b) **Detașare cunoscută din Lamsdorf:** în cazul în care **localizarea** detașamentului de muncă este cunoscută, numele geografic poate apare și în adresă, dar ștampila de cenzură este doar cea din **Lamsdorf**, vezi cele trei cazuri cunoscute până acum, în Macedonia ocupată de bulgari (**Prilep**, *Fig. C21.15* la pagina 239 și **Gara Gradsko**, *Fig. C21.17* la pagina 240 din *carte*), sau în Serbia ocupată de austro-ungari (**Semendria**, *Fig. C21.10* la pagina 232 din *carte*).

Așadar în majoritatea cazurilor numele detașării

The prisoner-family (PF) direction is the clearest, the postal route being: prisoner / work detachment - through the detachment courier → Tichel camp (censorship) - through Feldpost → IDK (Bucharest) - through Feldpost / Landespost → recipient / M.V.i.R;

For **the family-prisoner (FP) direction** there are two possibilities and it is good to keep both of them in view until supporting documents appear:

- Family / M.V.i.R. - through Feldpost / Landespost → IDK Bucharest - through Feldpost → Tichel camp (censorship) - through the courier of the camp → work detachment. So the other way to PF, but in this case the justified question "where did IDK Bucharest know that a certain prisoner had been detached from Tichel ?!" Sure, there could be clear lists of each prisoner from IDK, but IDK may also send mail on another route, namely:

- Family / M.V.i.R. - through Feldpost / Landespost → IDK (Bucharest) → work detachment (the command had complete and updated lists of detachments in the territory!) - through the detachment courier → Tichel camp (censorship) - through the courier of the camp → work detachment (internee recipient).

3.1) To justify this theory, let's start with a brief analysis of similar situations of detachment for work in the **Lamsdorf** camp (which, together with Tichel, were the main reservoirs for tens of thousands of capable soldiers, scattered hundreds of kilometers away). Here things are already proven, and we encounter two different situations of postal processing:

a) **Secret detachment from Lamsdorf:** If the **location** of the detachment is nowhere to be found, all correspondence uses only the name of the camp (Lamsdorf) from where, by courier, it was directed to the actual destination, as is the case for *Rumänen-Kommandos*, from which most were active in Alsace-Lorraine, Silesia or occupied Romania and whose correspondence was sent / received exclusively through the base camp, the location being thus secreted (two relevant examples can be seen on page 360 of the *book*, *Fig. C31.28*, respectively page 382, *Fig. C31.46* - postal cards sent from Romania to a prisoner in Lamsdorf who, having arrived there, are censored and then directed to the actual location "Rum(änisch). K(omman)do. 2", which unit it was just back to ... Buzău. The return route Lamsdorf - Buzău is made through the courier of the camp, without leaving a trace on the mail!). Other examples: *Fig. C31.29* (page 362, **Arb. Batl, 126**, Working Battalion 126), *Fig. C31.49* (page 384, **R.K.VIII#840**, *Rumänen-Kommando VIII*, Company 840, on the French front), *F31.53* (page 388, **Rum. Kdo 19**), Surely most of the correspondence apparently arrived at Lamsdorf, were redirected by courier to an work detachment, even if this is not specified

nu era indicat de prizonier și nu era cunoscut de familie (singurul nume fiind al lagărului de bază, conform normativelor). Nu se știe de ce, într-o minoritate de situații, numele detașării este indicat singur de către prizonier (situația b) de mai sus), corespondența fiind efectiv expediată din acel loc (oarecum contra regulamentelor), dar singura notație marcofilă este tot aceea a lagărului de bază. Această minoritate produce corespondențele curioase pe care încercăm să le explicăm.

3.2) Important este că ambele situații sunt clar **documentate** în cazul Lamsdorf, iar situația lagărului Tichel pare identică (în condițiile în care la 13.04.1918 doar 366 prizonieri erau în lagăr, restul de 3.375 din scripte fiind trimiși în detașamentele exterioare):

a) **Detașare secretă din Tichel:** în majoritatea corespondențelor, acestea conțin doar numele lagărului Tichel plus eventual un număr de companie sau kommando, vezi astfel de exemple în carte la *Fig. C31.41* (pagina 377 - **Compania 880**), C31.51 (pagina 385, **Comanda 12**, care se referă la *12. Rumänen Kommando* în Alsacia) etc.

b) **Detașare cunoscută din Tichel:** să analizăm în acest context cele câteva corespondențe comunicate (analiză în care nu trebuie să uităm că ștampila de îndrumare de la IDK București - aceea liniară cu textul **Kriegsgefangenensendung**- se aplică **exclusiv** pe poșta care **părăsește Bucureștiul** (spre lagăr sau detașament de muncă) și **nu** pe cea sosită din lagăr la București! Acest detaliu ne permite să compunem în mod logic succesiunea de etape în traseul unei corespondențe). Avem deocamdată în analiză corespondențe expediate/primate de prizonieri români aflați în trei țări: Bulgaria, Turcia și România.

3.2.1) Detașare în Bulgaria (*Fig. 5 din articol*), carte poștală militară germană (!), trimisă, conform unei notații manuscrise, *din Plevna* (în decembrie 1916), *primită Caracal* (decembrie 1917). Știm că în Plevna se găsea un detașament de muncă (*carte*, pagina 230), iar experiența ne spune că utilizarea cărții poștale germane de campanie semnifică **sigur** subordonarea germană a unității. Astfel că apartenența prizonierului la lagărul Tichel este posibilă (deși data din decembrie 1916 e destul de timpurie pentru a permite transportul la Tichel și detașarea în România; totuși, în perioada de un an cât a fost în circulație, orice era posibil). Din păcate, nu există numele expeditorului pentru verificare.

3.2.2) Detașare în Turcia. Este bine cunoscut faptul că majoritatea prizonierilor aflați la muncă în Turcia erau în subordinea companiilor de construcții germane, mulți fiind aduși special din lagărul german Tichel (vezi detalii la pagina 423-433). Raportându-ne la cele două corespondențe cunoscute până în prezent, ele pot fi astfel explicate:

Ex. 1: *Fig. 6 din articol*, pagina 17: scrisă pe o carte poștală militară la Balikesir, este transportată **nr. 2(58) / ianuarie - martie 2020**

in the address (remember that on 10/10/1917 there were only 585 prisoners in the camp out of a total of 33,058, the rest being posted to work !! In the troop camp - as opposed to officers - almost all the staff was scattered in external work detachments).

b) **Known detachment from Lamsdorf:** If the location of the detachment is known, the geographical name may also appear in the address, but the censorship cancellation is only the one in **Lamsdorf**, see the three cases known so far in Bulgarian-occupied Macedonia (**Prilep**, *Fig. C21.15* on page 239 and **Gara Gradsko**, *Fig. C21.17* on page 240 of the *book*), or in Serbia occupied by Austro-Hungarians (Semendria, *Fig. C21.10* on page 232 of the *book*).

So, in most cases the name of the detachment was not indicated by the prisoner and was not known by the family (the only name being of the base camp, according to the regulations). It is not known why, in a minority of situations, the name of the detachment is indicated by the prisoner alone (situation b above), the correspondence being actually sent from that place (somewhat against the regulations), but the only marking notation is the same of the base camp. This minority produces the curious correspondences we are trying to explain.

3.2) Important is that both situations are clearly **documented** in the Lamsdorf case, and the situation of the Tichel camp seems the same (given that on 4/13/1918 only 366 prisoners were in the camp, the remaining 3,375 of the scripts were sent to outer detachments):

a) **Secret detachment from Tichel:** in most correspondences, these contain only the name of the Tichel camp plus possibly a number of company or kommando, see such examples in the book in *Fig. C31.41* (page 377 - **Company 880**), C31.51 (page 385, **Command 12**, which refers to *12. Rumänen Kommando* in Alsace) etc.

b) **Known detachment from Tichel:** let us analyse in this context the few correspondences communicated (analysis in which we must not forget that the IDK Bucharest guidance cancellation - the linear one with the text **Kriegsgefangenensendung** - is applied **exclusively** to the mail **leaving Bucharest** (to the camp or work detachment) and not on the one arrived from the camp to Bucharest! This detail allows us to logically compose the sequence of stages in the route of a correspondence). For the time being, we have correspondence sent / received by Romanian prisoners in three countries: Bulgaria, Turkey and Romania.

3.2.1) Detachment in Bulgaria (*Fig. 5 of the article*), German military postal card (!), sent, according to a hand writing notation, from *Plevna* (December 1916), received *Caracal* (December 1917). We know that in Plevna there was a work detachment (*book*, page 230), and experience tells us that using the German campaign postal card **surely** signifies

pe direcția PF în România, șampilată de IDK București, transportată prin curier militar la Tuchel unde este cenzurată cu Tu1-Tu2-Tu3, apoi returnată în teritoriul ocupat și livrată, prin comandamentul militar german al jud. Ialomița, destinatarului³.

Ex. 2: Fig. 36.03 din *carte* (pag. 428), respectiv Fig. 3 din acest *articol*: în acest caz traseul poștal FP descris prin intermediul detașamentului este improbabil, astfel încât singura explicație coerentă este cea anterioară, prin intermediul IDK, descrisă și în legenda imaginii (spațiul mare temporal între scrierea din mai și sosirea în iulie la Constantinopol ar corespunde bine unui drum dus - întors la Tuchel, este doar greu de spus de unde știa IDK București să dirijeze astfel corespondența). Probabil traseul va fi lămurit odată cu descifrarea tuturor însemnelor și inițialelor de pe cartea poștală.

3.2.3) Detașare în România ocupată. Acestea sunt cele mai interesante corespondențe, cele care au și ridicat semne de întrebare de la început, întrucât nu părea normal să găsim ștampilele unui lagăr din Polonia actuală pe corespondențe interne în M.V.i.R, uneori circulante între localități din județe învecinate! În mod paradoxal, aici apare și mai evidentă falsitatea explicației *Tuchel=centru de tranzit și îndrumare a corespondenței*, când vorbim de cărți poștale circulante între adrese românești aparent civile, și cât se poate de clare și cuprinzătoare, care permiteau livrarea fără probleme. Vom observa pentru început faptul că pot fi deslușite două perioade privind traseul poștal:

Prima perioadă, aparent între lunile iunie - august 1917, când corespondențele expediate din M.V.i.R, sunt șampilate la IDK București și transportate prin curieri militari la Tuchel pentru cenzură (în ipoteza în care prizonierii fuseseră detașați de aici pentru munci în România). Aceste corespondențe ajung la Tuchel și apoi, în mod inexplicabil, în loc să fie returnate cu același curier, sunt îndrumate prin Rusia (cenzură Petrograd) la Iași, în Moldova. Ori, între Moldova și M.V.i.R.

³ Această succesiune este identic descrisă și de George Morărel în monografia sa manuscrisă (pag. 167), doar că motivul transportului la Tuchel corespunde opiniei domniei-sale în acest subiect (anume, pentru clarificarea anumitor aspecte legate de corespondența cu probleme speciale).

the German subordination of the unit. Thus, the prisoner's membership in the Tuchel camp is possible (although the date of December 1916 is early enough to allow transportation to Tuchel and the posting to Romania; however, during the one-year period in circulation, anything was possible). Unfortunately, there is no sender's name for verification.

3.2.2) Detachment in Turkey. It is well known that most of the prisoners working in Turkey were subordinated to German construction companies, many of them being brought from the German Tuchel camp (see details on pages 423-433). Referring to the two correspondences known so far, they can be explained as follows:

Ex. 1: Fig. 6 of *the article*, page 17: written on a military postcard at Balikesir, it is transported to the PF direction in Romania, cancelled by IDK Bucharest, transported by military courier to Tuchel where it is censored with Tu1-Tu2-Tu3, then returned to the occupied territory and delivered, by the German military command of Ialomița County, to the addressee³.

Ex. 2: Fig. 36.03 from *the book* (page 428), respectively Fig. 3 of this *article*: in this case the postal route FP described by detachment is unlikely, so the only coherent explanation is the previous one, via IDK, also described in the image legend (the large temporal gap between the May writing and the July arrival in Constantinople it would correspond well to a round trip to Tuchel, it is only difficult to say how the IDK Bucharest knew to direct the mail). Probably the route will be clarified with the deciphering of all the signs and initials on the postal card.

Fig. 3. Carte poștală scrisă la 27 mai 1918 în Alexandria spre Prizonier Pața D. Florea, No. 249, Hegimes Beirut, Mil. Mission Constantinopol, tranzitată prin IDK București (ștampila KGS). Prizonierul aparținea probabil lagărului Tuchel, astfel încât corespondența este trimisă spre lagărul-bază (care aplică cele trei ștampile Tu1-Tu2-Tu3). Revine în București, unde este preluată de Oficiul 1 al Poștei Otomane (Sahra Menzil 1), tranzit Constantinopol 40 la 24.7.334 (24 iulie 1918) și cenzură otomană. Sosire BEYROUTH (azi în Liban) la 9 august 1918 (verso).

Fig. 3. Postal card written on May 27, 1918 in Alexandria to Prisoner Pața D. Florea, No. 249, Hegimes Beirut, Mil. Mission Constantinople, transit through IDK Bucharest (KGS cancellation). The prisoner probably belonged to the Tuchel camp, so the correspondence is sent to the base camp (which applies the three Tu1-Tu2-Tu3 cachets). It returns to Bucharest, where it is taken over by Office 1 of the Ottoman Post (Sahra Menzil 1), transit Constantinople 40 to 24.7.334 (July 24, 1918) and Ottoman censorship. Arrival BEYROUTH (today in Lebanon) on August 9, 1918 (back).

³ This sequence is the same as described by George Morărel in his manuscript monography (p. 167), except that the reason for the transport to Tuchel corresponds to his opinion in this subject (ie, to clarify certain aspects related to correspondence with special problems).

relațiile poștale au fost stabilite de-abia la 1 mai 1918, așadar corespondențele sosite aici au trebuit să aștepte luni de zile până la livrarea lor în România ocupată. Este frapantă similitudinea acestei situații cu cea a corespondenței expediate din lagărele bulgare spre România ocupată (între decembrie 1916 - iunie 1917) și care au ajuns pe același drum al Petrogradului la Iași. În cazul Bulgariei situația se explică prin faptul că nu exista nici o posibilitate de transport poștal între Geneva (loc obligatoriu de tranzit pentru poșta din Bulgaria) și România ocupată (vezi o teorie la pagina 249-250 din *carte* în ceea ce am denumit *misterul tranzitului rusesc*); în cazul Tichel însă această explicație nu mai e valabilă, returul la București putea fi făcut tot prin poșta militară germană. Putem găsi patru astfel de exemple în ceea ce s-a publicat până în prezent:

Ex. 3-4: În *cartea* autorului: *Fig. C18.05* la pag. 195 (carte poștală expediată de prizonierul Tudose Ștefan, care nu apare în listele AIPG, de la **Fabrica Vega Ploiești** spre o adresă completă din Turnu Severin, stampilată de IDK și îndrumată

3.2.3) Detachment in occupied Romania. These are the most interesting correspondences, those that have raised question marks from the beginning, as it did not seem normal to find the cancellations of a present-day Polish camp on internal correspondences in M.V.i.R, sometimes circulated between localities from neighboring counties! Paradoxically, here the falsification of the explanation *Tichel = center of transit and guidance of correspondence* is even more obvious, when we speak of postcards circulating between apparently civil **Romanian** addresses, and as clear and comprehensive as possible, which allowed for smooth delivery. We will observe for the first time that two periods regarding the postal route can be distinguished:

The first period, apparently between June - August 1917, when the correspondence sent from M.V.i.R, is canceled at IDK Bucharest and transported by military couriers to Tichel for censorship (assuming the prisoners were detached from here for work in Romania). These correspondences reach Tichel and then, inexplicably, instead of being returned with the same courier, are guided through Russia (Petrograd censorship) to Iasi, Moldova. Or, between Moldova and M.V.i.R. the postal relations were established only on May 1st, 1918, so the mail arrived here had to wait months for their delivery to occupied Romania. It is striking the similarity of this situation with that of the correspondence sent from the Bulgarian camps to occupied Romania (between December 1916 - June 1917) and which arrived on the same route from Petrograd to Iasi. In the case of Bulgaria the situation is explained by the fact that there was no possibility of postal transport

prin curier la Tichel, cenzurată aici și transmisă, în ciuda ștampilei Tu3, prin Petrograd la Iași) și *Fig. C18.08* la pagina 199 (carte poștală expediată în iunie 1917 de prizonierul Burlacu Ion, care nu apare în fișele AIPG, din **spitalul Alexandria** spre o adresă completă din jud. Buzău, cartare IDK București, transport prin curier la Tichel, cenzură aici și îndrumare prin Petrograd la Iași; adevărul e că aici lipsește ștampila Tu3).

Ex. 5: În articolul domnului Marinescu, *Fig. 4* la pagina 17: carte poștală expediată de un prizonier cu nume necunoscut, dintr-un **spital** românesc spre o adresă completă din Vânjuleț, cartare IDK București, transport prin curier la Tichel, cenzură fără ștampila Tu3, îndrumare prin Petrograd cu cenzură, sosire la Iași cu cenzura MRDS.

Ex. 6: În *cartea* lui Mutter ⁴: carte poștală adresată în 17 august 1917 spre lagărul **Vintileasca**, redirijată de aici spre Tichel, unde primește toate ștampilele Tu1-Tu2-Tu3, și totuși ajunge să fie cenzurat la Petrograd, rătăcind astfel spre Moldova.

continuare în numărul următor

between Geneva (mandatory postal transit for the Bulgarian post) and occupied Romania (see a theory on page 249-250 of the book in what I called *the mystery of the Russian transit*); In the case of Tichel, however, this explanation is no longer valid, the return to Bucharest could also be done through the German military post. We can find four such examples in what has been published so far:

Ex. 3-4: In the author's book: *Fig. C18.05* on page 195 (postal card sent by Tudose Ștefan prisoner, which does not appear in the AIPG lists, from the **Vega Ploiești factory** to a complete address in Turnu Severin, stamped by IDK and sent by courier to Tichel, censored here and transmitted, despite the Tu3 cancellation, through Petrograd in Iasi) and *Fig. C18.08* on page 199 (postal card sent in June 1917 by prisoner Burlacu Ion, which does not appear in the AIPG files, from **Alexandria hospital** to a complete address in Buzău county, IDK Bucharest sorting, courier transport to Tichel, censorship here and guidance through Petrograd in Iasi; the truth is that the Tu3 cancellation is missing here).

Ex. 5: In the article of Mr. Marinescu, *Fig. 4* on page 17: postal card sent by a prisoner of unknown name, from a Romanian hospital to a complete address in Vânjuleț, IDK Bucharest sorting, courier transport to Tichel, censorship without the Tu3 cancellation, directed through Petrograd with censorship, arrival at Iași with MRDS censorship.

Ex. 6: In Mutter's book ⁴: postal card addressed on August 17, 1917 to the **Vintileasca** camp, redirected from here to Tichel, where it receives all the Tu1-Tu2-Tu3 cancellations, and yet it gets censored in Petrograd, thus wandering to Moldova.

will continue in the next issue

⁴ Franz Josef Mutter, *Die Landespost im besetzten Rumanien 1917-1918*, Soest 1999, pag. 60 sus).

Din nou despre cartea poștală Again about the postal card cu marcă fixă de 80 BANI with 80 BANI printed stamp

ing. Călin MARINESCU, eng.

Despre cărțile poștale cu marcă fixă de 80 BANI s-a scris ultima dată de către cercetătorii ing. Emanoil Săvoiu și Dan Dobrescu¹⁾ și apoi într-o scurtă „opinie” a subsemnatului²⁾ unde s-a presupus că sunt doar eseuri, datorită elementelor de neconcordanță privind circulația lor.

Recent pe site-ul de licitații www.ebay.com a fost oferită o asemenea carte poștală a cărei circulație nu prezintă dubii (Fig. 1 și Fig. 2). Cartea poștală (ilustrație „Vedere din Delta Dunării”) a fost expediată din București către un destinatar din Marsilia (Franța) și a fost scrisă pe 17 martie 1959, fiind obliterate pe data de 20 martie 1959 de către oficiul poștal BUCUREȘTI-GARA DE NORD. Francarea cărții poștale a respectat întocmai tariful poștal din 1 septembrie 1957: 80 bani carte poștală + 55 bani suprataxă „Prin avion” către Franța. În cuprinsul textului scris pe spatele cărții poștale (Fig. 2) nu se face nici o referire filatelică, excluzându-se o circulație „forțată” sau „de complzență”.

Se poate vedea astfel încă o dată că istoria poștală a anilor 50 nu se poate baza pe nici o logică. O carte poștală la care nu s-au modificat elementele pentru circulația internă a fost transformată într-o carte poștală externă, fără măcar a se identifica în vreun fel (decât prin valoarea mărcii fixe) calitatea de „EXTERNĂ”.

Și totuși a fost în circulație și a circulat Deci nu a fost un eseu, ci o emisiune de cărți poștale realizate într-un tiraj redus, dar care a circulat asemenea celorlalte cărți poștale cu mărci fixe.

¹⁾ Săvoiu, Emanoil; Dobrescu, Dan N. - *România 1958, cărți poștale*, philatelica.ro, XI, 2(53), 2019, p. 10

²⁾ Marinescu, Călin - *Opinie privind cărțile poștale externe*

Fig. 1

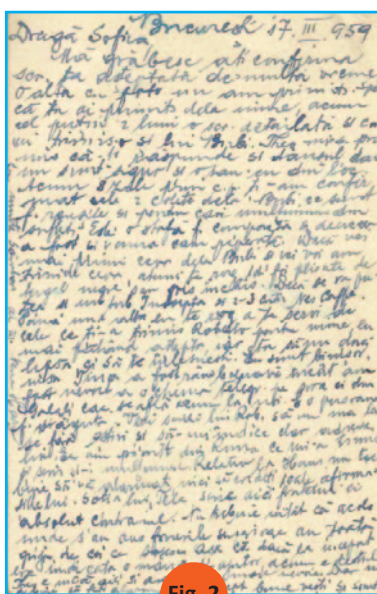

Fig. 2

About the postal cards with 80 BANI printed stamp the researchers Emanoil Savoiu and Dan Dobrescu ¹⁾ last wrote about and then I expressed a short “opinion” ²⁾ where the supposition was that they are only essays, because of the elements of non-concordance regarding their circulation.

Recently on www.ebay.com auction site it was offered such a postal card whose circulation has no doubts (Fig. 1 and Fig. 2). The postal card (picture “Danube Delta landscape”) was sent from Bucharest to a recipient from Marseille (France) and was written on March 17th 1959 being canceled on March 20th 1959 by the BUCUREȘTI-GARA DE NORD post office. The postal card postage was in full compliance with the postal rate from September 1st 1957: 80 BANI for the postal card + 55 BANI “Par avion” overtax to France. In the written text from the back of the postal card (Fig. 2) no philatelic reference is made, being excluded a “forced” or “by complacency” circulation.

It can be thus seen once again that the postal history of the 1950’s cannot be based on any logic. A postal card having no modified element for domestic circulation has been transformed into an international postal card, without the possibility to identify in any way (except the value of the printed stamp) its “INTERNATIONAL” feature.

And yet it was in circulation and circulated... So it was not an essay, but an issue of postal cards made in a small edition, but circulated like the other postal cards with printed stamps.

1957 / *Opinie on international postal cards 1957*, philatelica.ro, XI, 3(54), 2019, p. 5

LONDON 2020, expoziție filatelică mondială, ce urma să se desfășoare în perioada 2 - 9 mai 2020, a fost reprogramată din cauza *corona virusului COVID - 19*, în perioada 19 - 26.02.2022

(<http://www.london2020.co/>). **philatelica.ro**, site personal de promovare a filateliei a dlui. Dan N. Dobrescu (<http://philatelica.ro/dnd-whoiswho.pdf>). Din sumar: Di-

mitrie Știubei - marinar, pictor, machetator de timbre și francmason, exponat de filatelie tematică pe un panou al dlui. Horia Barbu (<http://philatelica.ro/dimitrie-stiubei.pdf>).

660 ani de la întemeierea Moldovei

ing. Nicolae IOSUB

În anul 2019 s-au împlinit 660 de ani de când pe harta vechii Dacii, a apărut un nou stat, Moldova, condus de Bogdan I (1359-1365, 1365-1367), stat independent ce a durat 500 de ani, până la unirea cu Țara Românească, la 24 ianuarie 1859.

De-a lungul celor 500 de ani de existență, Moldova a fost condusă de familii de domnitori vrednici și viteji, care au purtat nenumărate războaie pentru păstrarea integrității și independenței sale: Mușat I, Alexandru cel Bun (1400-1432) - Fig. 1, Ștefan cel Mare (1457-1504) - Fig. 2, Petru Rareș (1527-1538, 1541-1546) - Fig. 3, Alexandru Lăpușneanu (1400-1432), Vasile Lupu (1634-1653) - Fig. 4 și alții.

Astfel, valoarea de 3,10 lei reproduce pecetea și imaginea lui Alexandru cel Bun, care a domnit 32 de

ani și despre care D. Cantemir spune: „Alexandru I, ce-i zice cel Bun... este acela care, cel dintâi a făcut cunoscut străinilor numele, până atunci puțin știut, al moldovenilor...”. Valoarea de 7 lei reproduce pecetea și imaginea domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt, care a domnit 47 de ani, a purtat 47 de războaie și a construit tot atâtea biserici și mănăstiri. Valoarea de 8,50 lei reproduce pecetea lui Petru Rareș și imaginea domnitorului, fiul natural al lui Ștefan cel Mare, prezentat în Letopisețul Țării Moldovei scris de Grigore Ureche astfel: „Cu adevărat era fecior al lui Ștefan Vodă cel Bun, că întru tot seamăna cu tătâne-său, că la războaie îi mergea cu noroc, că tot izbândește, lucruri bune făcea, țara și moșia sa ca un păstor bun o socotea, judecată pe dreptate făcea. Altmitea de stat era om cuvios și

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

la toate lucrurile îndrăzneț și la cuvânt gata, de-l cunoșteau toți că este harnic să domnească țara”. Valoarea de 11,50 lei prezintă pe cetea domnitorului Vasile Lupu, imaginea domnitorului, ctitorul bisericii Trei Ierarhi din Iași și cel ce a cumpărat moaștele Sfintei Parascheva, ocrotitoarea Moldovei.

Împlinindu-se în 2019, 660 de ani de la întemeierea Moldovei, am luat inițiativa de a realiza un plic și o ștampilă specială cu acest important eveniment din istoria Moldovei. Plicul (a se vedea philatelica.ro serie nouă nr. 1(57)/ octombrie - decembrie 2019, coperta 3) machetat de tânărul filatelist Samuel Pascariu, are imaginea „Dragoș Vodă la vânătoarea zimbrului”, pictură de Constantin Lecca, marca de 1,70 lei din seria „Crăciun 2019” și ștampila ocazională „660 ani de la întemeierea Moldovei - 1359-2019” (Fig. 5), în centru capul de bour ce se află pe pecetea și stemele Moldovei și data: „10 XII 2019 - 710390 BOTOȘANI 1”.

Cu cele patru mărci postale prezentate în Fig. 1 ... Fig. 4 și cu ștampila ocazională „660 ani de la întemeierea Moldovei- 1359-2019” (Fig. 5) s-au realizat și patru ilustrate maxime (Fig. 6 ... Fig. 9), cu imaginea celor patru domnitori.

Alex. Antonache (<https://alexantonache.wordpress.com/>) a realizat și ilustrate maxime cu pecetea și stemele celor patru domnitori (Fig. 10, suport Allex Collection, SPZE - <https://alexantonache.wordpress.com/2019/07/22/ziua-marcii-postale-romanesti-peceti-ale-domnitorilor-romani/>).

Mărturii ale mineritului maramureșean în filatelie

În ziua de 30 ianuarie 2020 a avut loc o expoziție filatelică mai deosebită, unde datorită locației și împrejurărilor, în loc de panouri clasice de expunere, am decis să realizăm expoziția sub forma unei broșuri de studiu filatelic „Mărturii ale mineritului maramureșean în filatelie” (autori: ing. Leonard Alexandru Pop și ing. Bogdan Cioruța). Lucrarea, o scurtă monografie a perioadei 1951 - 1998, cu tematica minerit maramureșean, a fost prezentată de ing. Bogdan Cioruța și prefațată de către conf. univ. Mirela Coman, și a apărut cu sprijinul Primăriei Comunei Recea, jud. Maramureș. (ing. Leonard Alexandru POP, timbrufilatic@yahoo.com, Jurnalul filatelic - <https://jurnalulfilatelic.blogspot.com>)

Ce mărci colecționăm? / What stamps do we collect? *

Dan N. DÖBRESCU

Sunt exemplificate principale tipuri de mărci poștale care sunt colectabile.

Marcă poștală personalizată / Personalized stamp

Republic of Moldova, <http://filatelia.md/ro/marca-personalizata>

The main types of postage stamps that are collectible are exemplified.

Germany, www.marke-individuell.de

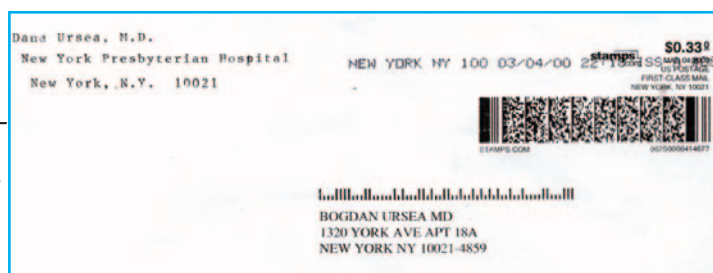
Mărci poștale; UK - Millennium, 1999;
J. F. Kennedy (1963):
"Omul este încă cel mai extraordinar calculator dintre toate"

Postage stamps; UK - Millennium, 1999;
J. F. Kennedy (1963):
"Man is still the most extraordinary computer of all"

Mărci poștale electronice;

include informații care identifică expeditorul, adresa, taxa poștală; inaugurat la 31.03.1968 (SUA), 15.02.2005 (Elveția)

E-stamps; it incorporates information identifying the sender, address, postage fee; inaugurated on 03/31/1968 (USA), 02/15/2005 (Switzerland)

Marcă poștală tipărită pe o bancnotă / Postage stamp printed on a bank-note

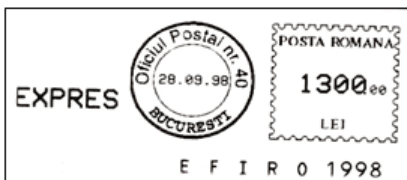
Recto / verso
Letonia, 1910, Mi #40
Front / reverse
Latvia, 1910, Mi #40

Recto / verso
Rusia, 1917,
Mi #119 (dublă utilizare)
Front / reverse
Russia, 1917,
Mi#119 (dual use)

Marcă poștală emisă de la POS / Postage stamp issued from POS (Point of Sale)

a - Romania, 1998

b - Australia, 1993, CPS, valoarea și locația tipărite la POS

b - Australia, 1993, CPS (Counter Printed Stamps), value and location printed at POS

c - Franța, 1.03.1990, sistemul francez LISA
c - France, March 1st, 1990; LISA French system

The stamp (left) and corresponding payment receipt (right)

Marcă poștală perforată / Perfin stamp

USA (NCR)

Romania (BNR)

Timbru DVD / DVD stamp

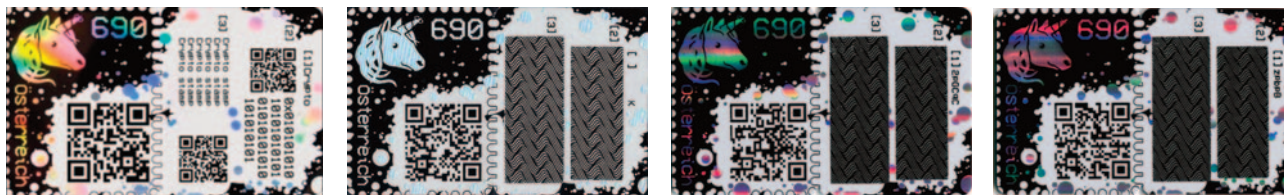

Korea, 2008, DPRK catalog #4505-A,B; Bhutan, 2008, Mi#2504

* Preluat de pe / Taken from website [https://youthphilately.com/courses/basic-knowledge/nr.2\(58\)/ianuarie-martie-2020](https://youthphilately.com/courses/basic-knowledge/nr.2(58)/ianuarie-martie-2020)

Crypto stamp (Austria, June 11, 2019; <https://crypto.post.at>)

Marci poștale tipărite pe folie: / Postage stamps printed on foil:

*aluminum
(Hungary, 1955, Mi #1449)*

silver (Romania, 2016)

*aluminum
(Soviet Union, 1961, Mi #2540-1)*

gold (Yemen Arab Republic, 1968)

Mărci poștale brodate / Postage stamps embroidery

Elveția, 2000; Expoziția națională de timbre / Switzerland, 2000; National Stamp Exhibition, NABA 2000, St-Gall, June 21; Mi #1726

Austria, 2008, Mi #2773

Gambia, 2003, Mi #4945

Schița timbrului pe hârtie / Draft stamp on paper

continuare la pagina 23 / continue to the page 23

Un site destinat promovării filateliei pentru tineret

A site designed to promote youth philately

Andrei Gabriel DOBRESCU, webmaster, andreidobrescu@gmail.com

Youth Philately - Filatelie pentru tineret (Dana Andreea Dobrescu, proprietar al domeniului; Dan N. Dobrescu, instructor; Andrei Gabriel Dobrescu, webmaster; Ion Radu Dobrescu, locțiitor al webmaster-ului) este **primul website educațional destinat filateliei**.

Învățăm filatelie prin cursuri interactive (*on-line*). Cursurile noastre sunt alcătuite din: lecții care dezvoltă subiectul cursurilor, *teste (quizzes)* care verifică cunoștințele obținute din lecții și, în final, un *certificat* care confirmă efortul depus de student pentru a învăța filatelie. Toate cursurile noastre sunt gratuite, iar utilizatorii, pentru a obține un certificat și a răspunde întrebărilor, trebuie să se înscrie la Youth-philately.com (gratuit). Odată ce un student se conectează, acesta va fi redirecționat către tabloul de bord al studenților, unde va putea vedea cursurile pe care le-a început și certificatele obținute.

Webiste-ul **Youth Philately - Filatelie pentru tineret** are și o secțiune dedicată *evenimentelor* viitoare. Aici puteți găsi informații despre cele mai cunoscute și importante evenimente de pe tot globul. Fiecare descriere a evenimentului conține toate detaliile necesare pentru a participa la el: locul și data, costul și website-ul evenimentului.

Există, de asemenea, o secțiune dedicată promovării pieselor deosebite de filatelie pentru tinerii colecționarii. Aceasta este secțiunea de *cumpărături (shop)*. Deși nu vindem direct produse, oferim link-uri către cele mai respectate website-uri de vânzare de materiale filatelice.

Sunt trei motive pentru care aveți nevoie de **publicitate**: să atrageți tinerii, să generați clienți fideli, să fi **cel mai bun**.

Alege **Youth Philately!**

Înscrieți-vă gratuit acum!

Youth Philately (Dana Andreea Dobrescu, domain owner; Dan N. Dobrescu, instructor; Andrei Gabriel Dobrescu, webmaster; Ion Radu Dobrescu, deputy webmaster) is **the first philately educational website**.

We teach philately through interactive courses (*on-line*). Our courses are composed of: lessons which teach the subject of the courses, *quizzes* that test the knowledge achieved from the lessons and finally a *certificate* which acts as a reward for the effort that the student put into learning philately. All of our courses are free and users, to get a certificate and fill out the quizzes, need to sign up to youthphilately.com (free of charge). Once a student logs in, he or she will be redirected to the student's dashboard where you can see the courses you started and the certificates achieved.

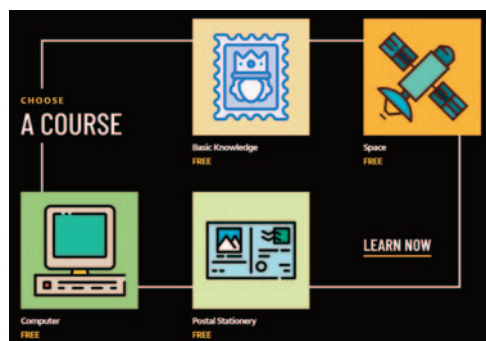
The website **Youth Philately** also has a section dedicated to the upcoming *events*. Here you can find the most known and important events all around the globe. Each event description has all the details needed to attend it: place and date, cost and the event's website.

There is also a section dedicated to promoting fine philately pieces to young collectors. This is the *shop* section. Although we do not directly sell the goods we provide links to the most respected philately material selling websites.

Are three reasons why you need **advertising**: attract the youth, generate loyal customers, be the **best**.

Choose **Youth Philately!**

Sign up for free right now!

3 Reasons Why You Need Advertising
Philatelica Journal

- 1 Attract The Youth**
Young people are the beating heart of philately and nowadays there are very few interested in investing in philatelic material. Advertising brings awareness to young people, increasing the number of buyers and the selling price at auctions, giving you a larger commission.
Advertising + Youth = High Selling Prices + More Buyers
- 2 Generate Loyal Customers**
Advertising allows companies to target their customers and form a lasting connection with them. It builds a sense of familiarity and trust within the consumer, ensuring that they remain loyal to your business. This provides you with loyal, returning customers.
- 3 Be The BEST**
With so many options available to consumers' attention they will want to shop around and compare different products. Advertising ensures that your company is always at the front of a consumer's mind, reminding them why they should choose you.
BEST CHOICE

CONTACT US
Philatelica
Via Mameli N. 30 Verona Italy
Phone number: +39 338 474 0005
Email: andredobrescu@gmail.com
Website: philatelica.ro
youthphilately.com

Ziua Culturii Naționale la Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu” din Botoșani

Mihai C.V. CORNACI

Cultura este unul dintre elementele fundamentale care ne definesc identitatea națională și individuală. Stabilirea Zilei Culturii Naționale de ziua aniversară a lui Mihai Eminescu reprezintă un act de omagiere a memoriei celui mai mare poet al românilor, dar și de reflecție asupra rolului și locului valorilor patrimoniului românesc în cultura europeană și universală, precum și asupra modalităților de promovare a diversității culturii române și a spiritului creator românesc. Ca instituție de cultură, Biblioteca Județeană „Mihai Eminescu” din Botoșani manifestă o grijă deosebită pentru promovarea valorilor culturale, dar și a măiestriei artistice a tinerilor talentați în a mândrii cuvântul sau penelul, care, îndrumați cu atenție și răbdare de profesorii lor, își modelează gândurile și sentimentele în cele mai frumoase forme artistice.

Marti, 14 ianuarie 2020, sala de lectură a bibliotecii (Fig. 1) a găzduit lansări și prezentări de carte, expoziții de carte, desene și creații literare ale elevilor, expoziție de filatelie și numismatică dedicate poetului Mihai Eminescu la aniversarea celor 170 de ani de la naștere (Fig. 2 și Fig. 3 - pagina 21 jos). În deschiderea manifestărilor d-na. prof. Cornelia Viziteu, directorul instituției, a adresat un cuvânt de „Bun venit în bibliotecă” și a prezentat o retrospectivă culturală a anului 2019, susținută de imagini proiectate pe ecranul sălii. A fost subliniat aportul colectivului de bibliotecari și al colaboratorilor la realizarea obiectivelor propuse. De asemenea a fost evidențiată în mod special consecvența programului editorial al bibliotecii, prin publicarea și lansarea în luna Iunie 2019 a celui de-al 21 volum din seria „Studii eminescologice”, în cadrul simpozionului anual internațional „Eminescu - Carte - Cultură - Civilizație”. Cu aceeași apreciere a fost prezentat plicul ocazional realizat de instituție, prin mijlocirea Cabinetului de numismatică și filatelie, dedicat celor două componente ale evenimentului (Fig. 4). Plicul, în tiraj de 30 de exemplare, machetat de elevul Samuel Pascariu și prof. Cornelia Viziteu a fost oferit bibliotecarilor și colaboratorilor instituției. De menționat că ștampila, aprobată de FFR, prezintă în premieră grafica arhitecturală a sediului central al Bibliotecii Județene „Mihai Eminescu” Botoșani, iar în legendă este menționat pentru prima dată, genericul manifestării „Portretul artistului în tinerețe”, aflată la a XIII-a ediție.

În cadrul manifestărilor au avut loc următoarele evenimente: prezentări ale cenaclurilor din Hănești („Lucașfărul”, coordonator prof. Georgică Manole), Corni („Nuferi albi”, coordonator prof. Maria Vasiliu), Stăuceni („Litera”, coordonator Gabriel Atănăsoaie),

Fig. 1

Fig. 4

Botoșani („Caietele lui Cain”, coord. Ovidiu Fecioru); un recital (sub genericul „Din dor de Eminescu”, în transmisie video prin Skype, de la biblioteca comunală George Enescu, au recitat elevii Iustin Nahoi și Crina Coropcă, iar de la Biblioteca comunală Copălău, elevii Matei Corduneanu și Marius Balan - coord. transmisie, Iulian Moldovanu; de asemenea, din sală, sub titlul „Capodopere eminesciene”, au recitat elevii Maria Doncilă și Maria Brăneanu, de la Șc. Gimn. nr. 8 Botoșani - coord. înv. Elena Cordun); expoziția de carte „Omagiu Poetului Nepereche”, realizată de bibliotecarele Anemone B. Pietraru și Florentina Ichim; expoziția de filatelie „170 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu”, realizată de către membrii A.F. Botoșani și bibliotecarii Mihai Cornaci, Ersilia Iacob și Laura Titianu; expoziția de desene „În versul tău găsim teme”, realizată de elevii clasei a II-a și a IV-a, de la Școala Gimnazială nr. 1 Dângenii, sub coordonarea prof. Iuliu Popovici.

În partea a doua a manifestării scriitorul Lucian Vasiliu, directorul Editurii „Junimea” din Iași a prezentat o parte din volumele editate în ultimii doi ani, precum și perspectivele editoriale ale anului 2020. În acest context, scriitorul Gellu Dorian, împreună cu un grup de scriitori, participanți la întregul șir de evenimente generat de dubla sărbătoare, au susținut intervenții cu caracter general, sau asupra operei lor.

Întregul eveniment a fost transmis live pe site-ul bibliotecii județene: www.bibliotecabotosani.ro.

Medalii editate la cea de-a XII-a ediție a festivalului literar ”Mihai Eminescu” de la Dumbrăveni, jud. Suceava

Mihai C.V. CORNACI, Societatea Numismatică Română

În data de 15 iunie 2019, în comuna Dumbrăveni din județul Suceava a fost omagiat poetul național Mihai Eminescu, la cei 130 de ani de la trecerea în neființă (Fig. 1). În preambulul dezbaterilor a avut loc dezvelirea busturilor acad. Mihai Cimpoi, Eugen Simion și Mihail Kogălniceanu, amplasate în fața viitorului Centru Cultural „Eugen Simion” (Fig. 2).

Manifestarea a început cu intonarea Imnului de stat, interpretat la nai de către maestrul Vasile Voiculeț. Au luat cuvântul dl. Ioan Pavăl, primarul comunei Dumbrăveni, dl. Gh. Duca, președintele Academiei de Științe din Republica Moldova și omul de cultură, trăitor la Paris, Virgil Tănase. După o slujbă de binecuvântare, ținută de un sobor de preoți, toți cei prezenți s-au deplasat în sala „Ateneu” pentru a participa la manifestarea dedicată lui Mihai Eminescu.

După intonarea Imnului de stat al României, dl. Primar Ioan Pavăl a prezentat personalitățile participante la această ediție: academicienii Eugen Simion, Mihai Cimpoi, Gh. Duca, Vasile Tărășeanu, Maya Simionescu și dl. Victor Voicu, vicepreședintele Academiei Române, dl. M. Jacques de Decker, secretar general al Academiei Regale din Belgia, dl. Virgil Tănase, de la Paris, eminescologul Nicolae Georgescu, Vasile Bahnaru, poetul Viorel Dinescu, scriitorul Mihai Sultana-Vicol, iar de la Botoșani, doamna dr. Lucia Olaru Nenați, poetul G.M. Gaftoneanu și semnatarul acestor rânduri. A fost anunțată absența d-lui acad. Ioan Aurel Pop, președintele Academiei Române, care, din motive întemeiate, nu a putut onora invitația. În cuvântul său, d-na Cristina Popescu, președinte al „Romfilatelia”, a prezentat un album „Mihai Eminescu”, după grafica Ligiei Macovei și două întreguri poștale (plicuri) dedicate acad. Mihai Cimpoi (cod 008/2019) și acad. Eugen Simion (cod 020/2017).

Toți cei mai sus citați au evidențiat în cuvântul lor personalitatea lui Mihai Eminescu, făcând referiri la identitatea națională a poporului român, la rolul Academiei Române în perioada contemporană și a acestui eveniment. „De zece ani încoace, tot ce facem în aula Academiei Române facem aici, la Dumbrăveni” (acad. Eugen Simion). Au fost acordate diplome, premii și titluri de Cetățean de onoare unor personalități culturale din țară și din străinătate.

Tot cu această ocazie, Primăria și Consiliul Local Dumbrăveni au editat un set de patru medalii dedicate lui Mihai Eminescu, Mihail Kogălniceanu, Mihai Cimpoi și Eugen Simion (a se vedea pagina alăturată), realizate de firma „Romberfil” Ploiești. Din punct de vedere tehnic și vizual, medaliiile sunt asemănătoare. În câmpul central al aversului ge-

Fig. 1

Fig. 2

nerat de $r=16,5$ mm, sunt redată busturile personalităților mai sus menționate: Mihai Eminescu, Mihail Kogălniceanu și Mihai Cimpoi cu orientarea spre dreapta (în viziune directă) și bustul academicianului Eugen Simion, cu vedere din față. La exergă, în sectorul circular generat de margine și diametrul cercului (30 mm), este trecut numele personalității și textul manifestării care a generat acest eveniment: FESTIVALUL LITERAR INTERNAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”. Sub bust, orizontal pe trei rânduri, localizarea în timp și spațiu: DUMBRĂVENI-SUCEAVA / EDIȚIA XII / IUNIE 2019.

Textele circulare sunt separate de două puncte despărțitoare. Reversul medaliiilor este personalizat specific pentru trei dintre personalități cu date dispuse orizontal în câmpul reversului, limitat spre exergă de un semicerc tehnic ornamental. Reversul medaliei dedicate lui Mihai Eminescu, redă ultimele șapte versuri din poezia *Ce-ți doresc eu ție dulce Românie* (1867). Câmpul reversului este împodobit de o pană în preajma semnăturii cu fundiță utilizată des de autor. În partea interioară a capacului, pe o tăbliță metalică de culoare galbenă este trecut textul care indică editorul: “Oferită de Primăria, Consiliul Local și Primarul Comunei Dumbrăveni județul Suceava, Ioan Pavăl”.

Grupul celor patru medalii se înscriu în orizontul receptării depline a medalisticii, conturată ca disciplină distinctă față de numismatică și intră în atenția cercetătorilor și colecționarilor cu ocazia simpozionului național de medalistică “Istorie și cultură în medalistică”, Iași, 21-22 septembrie 2019.

Mihai EMINESCU

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!
Tânăra mireasă, mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori,
Viață în vecie, glorii, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

Academician Eugen SIMION

Critic și istoric literar, eseist și editor. Membru al Academiei Europea (Londra), Academiei Regale de Științe și Litere Danemarca, Academiei de Științe Morale și Politice din Franța, Academiei din Atena, Academiei de Științe din Moldova, Academiei de Științe și Litere din Serbia. Premiat cu Medalia de aur pentru Filologie "Alfred Nobel".

Academician Mihai CIMPOI

Distins om de cultură, reputat critic și istoric literar, eminescolog. Membru de onoare al Academiei Române, Membru titular al Academiei de Științe a Moldovei, Membru al Uniunii Scriitorilor din România, Membru al Organizației Mondiale a Scriitorilor.

Mihail KOGĂLNICEANU

Om politic, avocat, istoric și publicist român. Prim-ministru al României la 11 octombrie 1863, după Unirea din 1859 a Principatelor Unite. A servit ca Ministru al Afacerilor Externe sub domnia lui Carol I, ori ministru de interne în timpul domniei lui Cuza și Carol I.

DATE TEHNICE:

- Execuție în excizie; • Av-Rv ↑↑;
- Metal - alamă (zamac) acoperit cu nichel;
- Margine de protecție pe ambele fețe;
- Diametru: Ø 46 mm; • Grosime: ≈ 4 mm;
- Greutate: 55,4 g;

- Protejate și oferite în casete speciale (50 x 80 x 100 mm), având scris pe partea superioară a capacului, denumirea manifestării și data;
- În interior, în suportul plușat, medalia este poziționată ușor presat având ca suport de extragere o panglică tricoloră.

Fig. 2

Fig. 3

Alexandru Ioan Cuza: două secole de la naștere (1820-2020)

Bogdan Emanuel RĂDUȚ

Alexandru Ioan Cuza (Fig. 1 ... Fig. 4) s-a născut la 20 martie (stil vechi) / 1 aprilie (stil nou) 1820, în orașul Bârlad, ca fiu al ispravnicului Ioan Cuza și al Sultanei Cozadini. Tatăl său provenea dintr-o veche familie de boieri mici și mijlocii din fostul județ Fălciu, azi în județul Vaslui, care dețineau și funcții în administrațiile domnești din Moldova. Mama sa era originară dintr-o familie greco-italiană fanariotă românizată din Constantinopol.

Primele studii le-a urmat la pensionul francez din Iași, condus de francezul Victor Cuenin, unde i-a avut colegi pe Mihail Kogălniceanu (1817-1891) și Vasile Alecsandri (1821-1890). Bacalaureatul și-l ia la Paris (1835), continuând studiile universitare în drept și medicină, dar nefinalizate. Până în 1840 a fost membru al Societății Economistilor, ulterior activând ca președinte al Judecătoriei Covurlui (1849 - 1851, 1855 - 1856), apoi director al Ministerului de Interne (1851), primind rangul de vornic, apoi de pârcălab de Galați.

La 30 aprilie 1844 s-a căsătorit cu Elena Rosetti (1825-1909), fiica postelnicului lordache Rosetti-Solescu (1796 - 1846) din Vaslui și sora lui Theodor Rosetti (1837-1923), prim-ministru al României (1888-1889), care a rămas posterității ca Elena Doamna (Fig. 5, colecția ing. Dan Candiani). Nu au avut copii, dar nici nu au rămas anonime aventurile lui Cuza din epocă.

A fost participant la revoluția din 1848 din Moldova (Fig. 6). Tentativele revoluționare fiind înăbușite din fașă, Cuza a plecat în Transilvania și apoi Bucovina, fiind martor la revoluția de acolo. Ulterior petrece un an în exil la Viena, Paris și Constantinopol, repatriindu-se odată cu urcarea pe tronul Moldovei a lui Grigore Alexandru Ghica (1807-1857).

După alegerile din 12 august 1857, Cuza devine deputat în Parlament, iar caimacamul Nicolae Vogoride (1820-1863) îl ridică la rangul de colonel.

Pe plan internațional, Congresul de la Paris (februarie-martie 1856), care a încheiat Războiul Crimeii (1853-1856), încerca să îngrădească puterea Rusiei de a se extinde în sud-estul Europei. Astfel că, Marile Puteri au decis ca Principatele Române să-și decidă singure soarta în Divanurile ad-hoc. Acestea au decis „unirea Principatelor într-un singur stat sub numele de Româ-

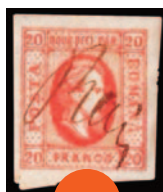

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

nia și Prinț străin, cu moștenirea tronului, ales dintr-o familie domnitoare a Europei și ai cărui moștenitori să fie creșcuți în religia țării”. Convenția de la Paris (7 august 1858) stabilea posibilitatea existenței unei uniri formale, dar fiecare Principat având instituții legislative și executive proprii.

După toate acestea, au urmat alegerile unor domni în Moldova și Țara Românească, de care românii au profitat din plin. Astfel că, la Iași, în 5/17 ianuarie 1859, colonelul Alexandru Ioan Cuza (1820-1873), reprezentantul Partidei Naționale, a fost ales în unanimitate domnitor al Moldovei. Liderii moldoveni, în drum spre Constantinopol pentru a primi ratificarea domnitorului Cuza, au avut ideea de a-l propune tot pe acesta și la alegerile de la București. Aici, Cuza, după mai multe tensiuni, la 24 ianuarie / 5 februarie a fost ales domnitor al Țării Românești, la Hotelul Concordia (Fig. 7). Convenția de la Paris nu interzicea acest lucru, iar românii au pus Puterile Garante în fața faptului împlinit printr-o ingeniozitate a momentului. Recunoașterea Unirii a venit mai târziu și după multe eforturi diplomatice.

După ce s-a rezolvat situația externă, Cuza a trecut la reformele interne. În ianuarie 1862, guvernele separate din Principate au demisionat pentru a da posibilitatea alcătuirii la București a primului guvern unic al României (Fig. 8). Alexandru Ioan Cuza și-a continuat șirul de reforme cu reforma fiscală (1861) și secularizarea averilor mănăstirești (1863), fapt ce va atrage oprobiu Bisericii Ortodoxe pentru toată viața. Spre surprinderea tuturor, copiindu-l pe împăratul francez Napoleon al III-lea (1808-1873), Cuza dă o lovitură de stat (2 mai 1864), prin care cumulează toată puterea în mână și reușește, astfel, să-și implementeze reformele: reforma agrară (1864), reforma învățământului (1864), reforma justiției (1864), prima cale ferată din România (1865-1869) ș.a. Reforma agrară l-a făcut cel mai popular și iubit de țărani români, fiind Domnul care le-a dat pământuri.

Clasa politică nu s-a lăsat mai prejos, ci a format ceea ce în epocă a rămas drept „monstruoasă coalitie”, când adversarii politici și-au dat mâinile pentru înlăturarea lui Cuza. În noaptea de 10/11 februarie 1866, complotiștii au intrat în locuința

philatelica.ro serie nouă

unde se afla și l-au forțat să abdice. Textul era pregătit de ei și trebuia doar să fie semnat: „Noi, Alexandru Ioan I, conform dorinței națiunii întregi și angajamentului ce am luat la suirea mea pe Tron, depun astăzi 11 Fevruarie 1866, cârma guvernului în mâna unei Locotenențe Domnești și a Ministerului ales de popor”. Cuza a fost urcat într-o trăsură și trimis la locuința lui Costache Ciocârlan, iar a doua zi a fost mutat la Palatul Cotroceni, de unde seara a fost obligat să părăsească țara.

În exil, Cuza s-a oprit la Viena, apoi la Paris și Florența, manifestându-și dorința revenirii în țară dar nepermițându-i-se acest lucru. Îmbolnăvindu-se s-a mutat la Heidelberg, în Germania, unde și-a găsit sfârșitul la 15 mai 1873. Ilustrul Domn al Unirii avea doar 53 de ani. A fost adus în țară, prin eforturile Doamnei Elena, și înmormântat la Biserica Domnească de la Ruginoasa, împlinindu-se astfel dorința sa. A avut parte de

Fig. 8

filatelie tematică

funeralii cu o prezență foarte numeroasă, discursurile fiind rostite de personalități ale liberalilor. Cu acel prilej, vechiul său prieten Mihail Kogălniceanu a afirmat că „nu greșelile, ci faptele lui cele mari i-au adus căderea”. Însuși Principele Carol I (1839-1914) a dorit să participe, dar a fost sfătuit de clasa politică să nu își arate prezența. Și după moartea sa, încă se manifesta opoziția față de Cuza. După cel de-al doilea război mondial, osemintele sale au fost mutate la Biserica Trei Ierarhi din Iași, unde se află și astăzi. O casă memorială se află în prezent la Bârlad (Fig. 9, colecția Constantin Daniliuc - Bârlad).

Alexandru Ioan Cuza rămâne astfel o personalitate marcantă în istoria românilor, aureolat de înfăptuirea unirii Principatelor Române, dar și de faptele mărețe pe care le-a făcut în scurta sa domnie.

Fig. 7

Fig. 9

Ce mărci poștale colecționăm? / What stamps do we collect?

urmare de la pagina 17 / following on page 17

Mărci poștale atipice: / Atypical postage stamps:

a - bandă de hârtie perforată utilizată ca timbru
(Estonia, 19 decembrie 1991 până la 15 ianuarie 1992)

a - hole - tape use as stamp

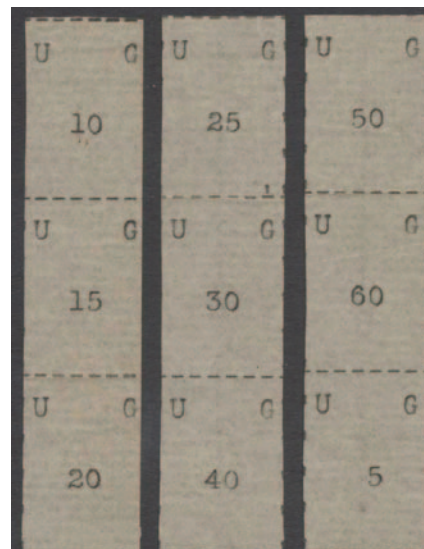
(Estonia, December 19th, 1991 to January 15th, 1992)

b - timbre realizate cu o imprimantă matricială cu 9 ace (Ucraina, 1992)

b - stamps produce by 9 - needle dot matrix printer
(Ukraine, 1992)

c - timbre tipărite cu mașina de scris, care sunt adevărate rarități
c - stamps printed by the typewriting machine which are real rarities
(Uganda, 1895, Mi #26-34)

In memoriam

Ioan CATANĂ (1953-2020)

La 4 februarie 2020 Ioan Catană s-a mutat la cele veșnice. S-a născut la 26 august 1953 în comuna Icușești, jud. Neamț.

Filatelista din anul 1980, în perioada 1990-1999 secretar al Asociației Filatelică "Grigore Pascu" Bacău și membru în comisii de specialitate ale Federației Filatelică Române; iunie 1999-februarie 2003, președinte al A. F. "Grigore Pascu" Bacău și din februarie 2003 vicepreședinte; din 2000 membru în Comitetul Director al Federației Filatelică Române; 2004-2017, vicepreședinte al Federației Filatelică Române; din 2005 organizator al Clubului "Colecționarii" Bacău, pentru elevi și tineret; diplome de onoare și de excelență acordate de instituții locale și naționale, de comitetele de organizarea ale expozițiilor naționale; diploma de Excelență "C. Butculescu" și insigne de aur a F.F.R, 2002; din 2004 desemnat de către Congres, Membru de Onoare al Federației Filatelică Române; 2008, Academia Mondială de Filatelie.

Organizator de expoziții interjudețene, naționale și internaționale. Membru de juriu în specializările: întreguri poștale, istorie poștală, marcofilie, tematică, maximafilie și cartofilie la expoziții județene, interjudețene și naționale; membru de juriu la ex-

pozițiile internaționale din Republica Slovenă și Republica Moldova.

Multimedialiat la expoziții filatelică naționale și internaționale, dintre care amintim: *Postal stationery, Romania 1870-1905, study* (http://philatelica.ro/04_29.html), Aur (PORTUGAL 2010, PHILA NIPON`11); *Romania - first world war "printed" military postcards*, un panou (http://philatelica.ro/04_28.html), Aur (SALONUL CARTO-FILATELIC BUCUREȘTI, 2015); *Romania, Bacau - postal history pages* (http://philatelica.ro/04_35.html), Aur (SIBIU 825 DE ANI, 2016); *Romania, Bacau county railway post 1870-1910*, un panou (http://philatelica.ro/04_39.html), Aur (SALONUL CARTO-FILATELIC BUCUREȘTI, 2015); *George Enescu, Universal musician* (http://philatelica.ro/04_25.html), open, Aur (BALKANFILIA 2010); **literatură filatelică:** *Bacău, file de istorie poștală*, partea I până la 1872, Aur: FILA-CARTO BUCUREȘTI, 2016; *Bacău, Poșta feroviară, 1870-1910*, 2016, Aur: FILACARTO BUCUREȘTI, 2016.

Dumnezeu să-l odihnească în pace în veșnicia Sa!

Dimensiunea atomică a poeziei eminesciene

Ing. Leonard Horobeț, după o idee a regretatului prof. Dan Angheliescu, a machetat o obliterate ocazională *, datată 27.05.1989 și aplicată la Oficiul poștal 70750 BUCUREȘTI 45.

Aceasta are înscrise versurile eminesciene - *Scrisoarea I* **: *Punctu - acela de mișcare, mult mai slab ca boaba spumei E stăpînul fără margini peste marginile lumii ...*

care pun în evidență dimensiunea atomică a acesteia.
ing. Coriolan CHIRICHEȘ

* Dobrescu, Dan N. - *Contribuții la evocarea unor evenimente / Contributions to the evocation of some events 1985-2008*, AXA Botoșani, 2008, p. 38 (http://philatelica.ro/carte_rlz.pdf)

** Publicată la 1 februarie 1881 în revista "Convorbiri literare"

EVENIMENTE ÎN ANUL 2020. Dl. Nicolae Istrate (klausbirds2105@gmail.com) ne propune pe 6 pagini o listă a acestor evenimente structurată astfel: aniversări (personalități române, personalități străine, diverse), comemorări (personalități române, personalități străine), aniversări ONU. Cei interesați în procurarea listei se pot adresa autorului. (cc)

F **FEPANews**, II series, Nr. 36 - January 2020 (<https://fepanews.com/fepa-news/fepa-news-no-36-january-2020>). Din sumar: un amplu material, pe 6 pagini, semnat de dl Leonard Pașcanu (leonardpascanu@yahoo.com) intitulat: *EFIRO 2008 - Time goes by, stamps remain / EFIRO 2019 - Time goes by, philatelists remain* (dnd).

► Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor.
► Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția lor.

► Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului.
► Manuscrisele spre publicare se transmit la: coriolan2006@yahoo.com sau computerstamps@yahoo.ro

ISSN 2065-6009

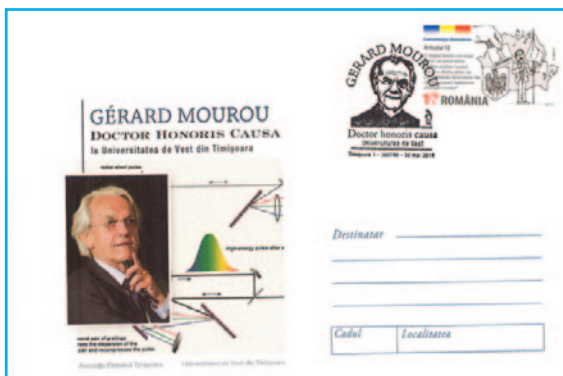
Tipărit la Director: Coriolan CHIRICHEȘ

Tehnoredactare: Dan N. DOBRESCU
Cap limpede: Coriolan CHIRICHEȘ
Traduceri: Gilda ROȘCA, Dan N. DOBRESCU

Abonamente: coriolan2006@yahoo.com

Marcofilie

Asociația Filatelică Timișoara, retrospectivă 2019

75 de ani Universitatea de Vest Timișoara (17.05.2019); UVT Liberty Marathón (01.06.2019); Comori ale Timișoarei: 150 de ani Tramvaiul Timișorean (05.08.2019), 100 de ani Biserica Romano-catolică din Elisabetin (06.08.2019); Din nou

împreună Regina Maria și Regele Ferdinand I (14.12.2019); Doctores Honoris Causa la Universitatea de Vest Timișoara: Gérard Mourou (30.05.2019), Stefan Hell (31.05.2019).

Cartea de pe copertă

The book on the cover

Din natură în farfurie - Gastronomie ilustrată

From nature to plate - Illustrated gastronomy

Dr. Prof. univ. dr. ing. Constantin - Horia Barbu ne propune lucrarea *Din natură în farfurie, Gastronomie ilustrată*, Editura Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, 2019, 161 pag., ediții în limba română și limba engleză (ISBN 978-606-12-1639-0). Lucrarea a fost finanțată de Fundația Hasso Plattner.

Lucrarea este structurată pe următoarele capitole: *Amuse bouche, Hors d'oeuvres* (origini și premise, mesajul christic), *Felul întâi* (agricultură și produse vegetale, viticultură și vinificație), *felul doi* (zootehnie și produse animale, piscicultură), *Pour la bonne bouche* - meridianele gastronomiei, o copioasă prezentare a produselor culinare specifice unei multitudini de țări; fiind bogat ilustrată cu mărci poștale și conținând în final o bibliografie selectivă.

Lucrarea a fost distinsă cu următoarele medalii: *Aur* (91 pct.) - „Literature for collectors” (Republica Moldova 2019); *Aur* (85 pct.) - Filex Transsilvanica ed. XXVI (2019); *Vermeil Mare* (85 pct.) - EFIRO 2019; *Vermeil Mare* (81 pct.) - HUNFILA 2019.

Cei interesați în procurarea lucrării se pot adresa autorului, e-mail: h_barbu@yahoo.com.

Dan N. DOBRESCU

Mr. Prof. CHB, PhD Constantin - Horia Barbu proposes our work *From nature to plate, Illustrated gastronomy*, "Lucian Blaga" University Publishing House, Sibiu, 2019, 161 pages, editions in Romanian and English languages (ISBN 978-606-12-1639-0). The work was sponsored by the Hasso Plattner Foundation.

The work is structured into the following chapters: *Amuse bouche, Hors d'oeuvres* (origins and starting points, Christ's message), The first course (agriculture and vegetable products, viticulture and winemaking), the main course (zootechnics and animal products, fish farming), *Pour la bonne bouche* - the meridians of gastronomy, with a large selection of specific food of many countries; being richly illustrated with postage stamps and finally containing a selective bibliography.

The work was awarded with the following medals: *Gold* (91 points) - „Literature for collectors” (Republic of Moldova 2019); *Gold* (85 points) - Filex Transsilvanica 2019; *Large Vermeil* (85 points) - EFIRO 2019; *Large Vermeil* (81 points) - HUNFILA 2019.

Those interested in this work can contact the author, e-mail: h_barbu@yahoo.com.

CUM TRIMIȚI O CARTE POȘTALĂ DE PE TELEFON SAU CALCULATOR CU MYPOSTALCARD

Imaginile transformate în cărți poștale își păstrează farmecul, indiferent de vremurile pe care le trăim!

1. Faci o poză în vacanță sau în concediu...
2. ...încarci fotografia în modulul MyPostalcard...
3. ...plătești online cu cardul...
4. ...fotografia ta devine carte poștală și ajunge acasă la cei dragi

Timpul de circulație al cărții poștale va fi:

- MyPostalcard BASIC: maxim 6 zile (de la 3,80 Lei pentru trimitere internă)
- MyPostalcard PREMIUM: maxim 3 zile (de la 5,70 Lei pentru trimitere internă)

Spre aducere aminte a celei de a 77-a aniversari a zilei de nastere a bunicului nostru.
Cu cele mai bune ganduri,
Andrei Gabriel Dobrescu

Destinatar Williams

Carte poștală ilustrată personalizată realizată prin Poșta Română (www.posta-romana.ro) - MyPostalcard (<https://www.posta-romana.ro/mypostalcard.html>)

Personalized picture postal card made through Romanian Post (www.posta-romana.ro) - MyPostalcard (<https://www.posta-romana.ro/mypostalcard.html>)

85018- PHOENIX AZ

Serviciu oferit de CN Poșta Română SA

dan n. dobrescu, românia

LA MULȚI ANI 77

MOLDOVA 1,75 L

hilatelica.ro

editat de DAN N. DOBRESCU